

SISÄLLYSLUETTELO

- 2-5 Jarmo Anttila, Pääkirjoitus
- 6-9 Toimittajalta, Pekka Ervast, ”Valkoiset” ja ”mustat” sodassa
- 10-15 Ruusu – Ristin Pääsiäisjuhla 2017
- 16 Ystävän laulu, Vladimir Vysotskin alkuperäisen sanoituksen mukaan, kääntänyt Yrjö Härkänen
- 17 Tietoisuudentilan leiri- ja tapahtumatoiminta
- 18-26 Paula Ylä-Hokkala, Tunteet
- 27 Ruusu-Risti ry:n edustajat paikkakunnittain
- 28 Ruusu-Ristin kesäkurssit 30.6.-5.7.2017
- 29 Kesäkurssiruokailu
- 30-32 Väinämöinen
- 33 Matkalle, Matti Koskinen runo
- 34-42 Jari Aaltonen, Gnostinen voimakenttä maailmassa
- 43 Ruma, Matti Koskinen runo
- 44-55 Paula Monto, Elämän kaarella
- 56 Ruusu-Risti ry:n toimihenkilöt

Jarmo Anttila

Pääkirjoitus

Puhe matineassa 16.4.2017

Ex Deo nascimur – Jumalasta synnymme

In Christo morimur – Kristuksessa kuolemme

Per Spiritum Sanctum reviviscimus – Pyhästä Hengestä ylösnousemme

Nämä sanat löydettiin legendan mukaan Christian Rosenkreutzin eli kristillisen ruusuristin haudasta v. 1604, kun oli kulunut 120 vuotta hänen kuolemastaan. Nämä sanat löytyvät myös tämän Merimiehenkadun temppelin ulko-oviin tehdyistä symboleista. Ympyrän sisällä oleviin kolmioihin on meislattu nämä sanat ja kolmion sisällä on vielä neliö. Näissä symboleissa on kuvattuna luomisjärjestys, ihmisen sisäinen seitsenjako ja hänen henkinen päämäärä. Kuka tämän symbolin elää todeksi on kuolematon. Näihin kolmeen lauseeseen on sisällytetty ruusuristiläisyyden keskeinen sisältö ja tavoite.

Sanotaan että Jumala geometrisoi luodessaan maailman. Monet varmaan tuntevat William Blaken hienon etsauksen Eurooppa: Ennustus. Siinähan on valkopartainen klassinen jumalhahmo harppi kädessä. Harpilla piirretään ympyrä eli rajataan ilmennys. Siinä on keskipiste ja jokainen piste kehällä on siitä yhtä kau-

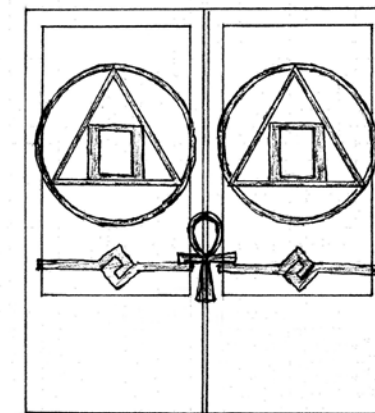
kana. Voimme ajatella olevamme minuuksina pisteitä tuossa kehällä. Olemme siis Jumalasta syntyneitä ja ehdottoman tasa-arvoisia. Kehä eli ilmennys on tavallaan ääretön koska se ei lopu. Jossain merkityksessä Jumala on siis tästä ulkopuolella kuten myös meidän monaadimme on aurisen kehän ulkopuolella. Ja kuitenkin voi sanoa että Hänessä me elämme, olemme ja liikumme. Ympyrään on kätkeytynä piin salaisuus. Pii on matemaattinen vakio joka edustaa ympyrän suhdetta halkaisijaan. Kun ympyrän halkaisija on 1, ympyrän kehä on pii. Kuten tiedämme on pii päättymätön luku, mutta sen kolme ensimmäistä numeroa ilmentää jo kaiken eli 3,14. Ympyrä on 1 ja siitä erottuu 3 joka synnyttää 4, eli ympyrän ympyrän sisällä oleva kolmio jonka sisällä on neliö. Tämä on täydellisen ihmisen symboli. Kun sanomme, Jumalasta synnymme, niin silloin on Absoluuttisessa jumaluudessa, josta emme voi mitään sanoa, syntynyt ilmenemistähto, piste jonka avulla piirretään ympyrä eli määritellään ilmennyksen rajat. Onko ilmennyt maailmankaikkeus sitten ympyrä vai pallo? Sitä voi jokainen mietiskellä.

Tuohon ympyrään syntyy siis kolme eli kolmiyhteinen jumaluus. Kristikunta sanoo Isä, Poika ja Pyhä Henki. Intialaisilla on Brahmaa, Vishnu ja Shiva. Egyptiläisillä oli Osiris, Isis ja Horus. Kaldealaisilla Anu, Bel ja Ea. Skandinaaviassa Odin, Thor ja Freja tai Odin, Freja ja heidän poikansa Balder. Juutalaiset kabbalistit

puhuvat kolmesta sefirotista, Kether, Kokhmah ja Binah, jotka ovat En Sofista syntyneitä ja siinä yhtä. Onhan meillä itselläkin oma kolminaisuutemme eli Ilmarinen, Lemminkäinen ja Väinämöinen sekä niiden takana Ukko ylijumala. Oppi kolmiyhteisestä jumaluudesta on ollut lähes kaikkialla, mutta myös käsitys niiden takana olevasta Abso-

luutusta, ykseydestä. Voimme tunnustaa että myös muslimit ovat oikeassa sanoessaan että Jumala on yksi. Ruusu-Ristissä ajattelempa että ihmiset ovat saaneet syntynsä Jumalasta. Monadeina olemme ympyrä jossa on sitten tuo kolme eli aatma, buddhi ja manas. Korkeampi Itse on aatma, Henkinen ja jumalallinen Itse eli buddhi ja Korkeampi minä eli manas. Pekka Ervast määrittelee kirjassaan Ihmisen synty, että Isä-Äiti jumaluudessa syntyy täydellisyysajatus, luomisen alkukuva Poika, joka saa ilmennyksensä Pyhän Hengen luovien hierarkioiden kautta. Poika on näkymätön Jumalan kuva, Imago Dei invisibilis, sanoo Versio vulgata, vanhin latinankielinen Raamattu. Se on Kosminen Kristus. Kaikessa mikä on luotu on tuo Isä-Äiti jumaluuden täydellisyyskuva. Voimme määritellä sitä myös Johanneksen evankeliumin sanoin. Alussa oli

Sana (Logos). Sana oli Jumalan luona ja Sana oli Jumala. Se on ikuinen luominen ja syntyminen, joka luo täydellisyyskuvan, Pojan, joka on maajaa muoto, taikavoimainen muoto. Ikuisesti on ääretön määrä monadeja jotka syntyvät. Tämä ylittää meidän matemaattisen järkemme ja on siis pii.

1 : 20

J. Anttila
2016

Tuo meidän ylempi kolminaisuus synnyttää alemman nelinäisyyden, ihmisen persoonallisen sielunelämän, joka ilmenee fyysis-etterisen ruumiin kautta. Nämä kaikki ihmisen 7 periaattia ovat lahjoja korkeilta enkelihierarkioilta. Sanotaan myös että monadeina muodostamme Kosmisen Kristuksen ruumiin ollen ikään kuin soluja tai atomeja siinä. Meissä kaikissa on siis tuo Jumalan kuva, Kristus. Meissä se on naulattu-

na aineen ristille ja se odottaa ylösnousemuksen päivää.

In Christo morimur- Kristuksessa kuolemme. Kristillisten kirkkojen niin sanottu apostolinen uskontunnustus sanoo että Jeesus Kristus noustuaan kuolleista astui ylös taivaasiin Isän, kaikkivaltiaan Jumalan oikealle puolelle ja on sieltä tuleva tuomitsemaan niin eläviä kuin kuolleita. Kirkot tulkitsevat tämän niin että sitten

viimeisellä tuomiolla tämä tapahtuu ja kaikki odottavat haudoissaan tuota ylösnousemuksen päivää. Voimme siis kysyä viisastellen, että onko taivaassa vain Pietari portilla ja sitten Hesekiel, Elias ja toinen Golgatan ryöväreistä, jos otamme tämän opetuksen kirjaimellisesti? Ehkä vielä Mooses.

Mutta oleellista on että Jeesus Kristus tuomitsee. Me ruusuristiläisinä tulkitsemme tämän niin että tuo meissä oleva täydellisyysskuva, Kristus meissä, tuomitsee kaiken sen pois mikä ei siihen kuulu. Erilaisissa puhdistustiloissa, kiirastulessa kuten katolinen kirkko opettaa, saamme nousta pois epätäydellisyydestä, synneistä ja heikkouksista, voidaksemme jatkaa matkaa taivasmaailmaan. Mitään ikuista kadotusta ei ole vaan kaikki pääsevät taivaaseen. Mutta koska tuo puhdistautuminen tapahtuu luonnon pakosta ei sillä ole siveellistä arvoa. Henkinen kasvu siihen täydellisyyteen johon Jeesus Vuorisaarnassaan meitä kehottaa on saatutettava täällä maan päällä. Kerta toisensa jälkeen saamme syntyä tänne ja karma on silloin oppimestarimme. Koska jumalaisen suunnitelman mukainen luomistyö on vielä kesken niin koulua meillä riittää.

Jeesus Nasaretilaisessa tuo Isä-Äiti jumaluuden täydellisyyssajatus sai täydellisen ilmauksensa ja hän on siksi esikuva, toinen Aadam. Tästä apostoli Paavali aina puhuu sanoessaan että hänen tulisi vähetä ja Kristuksen kasvaa. Meidän tulisi lopulta osata kuolla tästä alemmasta persoonallisesta egosta, jotta tuo Kristus in nobis meissä syntyisi ja kasvaisi. Tämä on se keskeinen henkisen itsekasvatuksen ja totuudenetsimisen perusta. Ihmiskunnan nykyisessä kehitysvaiheessa meidän tulisi omasta itsestä

käsin, täysin vapaasta tahdosta, tulla totuudenetsijäksi. Se on puhdistuksen tiellä kulkemista. Tuo meissä oleva Jumalan kuva on peittynyt kaikenlaisten himojen, itsekkyyden ja materian alle. Kaikesta tuollaisesta meidän tulisi osata luopua jo nyt. Sillä kuolemassa kaikki tuo lopulta riisutaan eikä käärinliinoissa ole taskuja. Mutta jos olet päässyt oman henkesi yhteyteen, voit nähdä kaiken takana olevan henkisen ykseyden. Silloin kuolema on vain portti ja saamme nähdä että kaikki onkin elämää.

Mitä on sitten tuo Per Spiritum Sanctum reviviscimus-Pyhästä Hengestä ylösnousemme? Kun Jeesus kuoli hän lupasi lähettää parakleetin, puolustajan, Totuuden Pyhän Hengen seuraajilleen. Tästä on kuvaus Apostolien teoissa kun helluntaina Pyhä Henki laskeutui taivaista tulisina kielekkeinä opetuslasten päälle. He siis uudestisyntyivät ja valaistuivat. Jeesus lupasi sen seuraajilleen jotka pyrkivät toteuttamaan taivaallisen Isän tahdon eivätkä vain huuda Herra, Herra! Jos näin toimimme alkaa totuuden henki meitä johdattaa kun etsimme valkeuden teitä, kuten Topelius ansiokkaasti runoili. Pyhän Hengen tie on pitkä, useimmiten monta elämää kestävä puhdistustyö jossa saamme kasvaa siveellisessä merkityksessä. Se on ennen kaikkea kasvua anteeksiantamisessa, tuomitsemattomuudessa, palvelemissa, totuudellisuudessa ja sydämen jaloudessa. Varsinainen henkisen tiedon tie on monien lukkojen ja lunnaiden takana. Aikanaan Benedictus Nursialainen (488-543) antoi munkeille ohjeen: ”Ora et labora”. Rukoile ja työskentele. Tämä on myös ruusuristiläinen ohje. Rukoileminen ei ole silloin mitään tyhjää huulten höpinää ja itsekkäiden pyyteiden esittämistä. Rukoillessa mennään sydämen kammioon ja

sanotaan Isä meidän rukous kuten Jeesus meitä ohjeisti. Rukouksesta on myös sanottu että siinä pyydetään, että kuule Herra, palvelijasi puhuu. Mietiskely on taas sitä että siinä ollaan hiljaa, että kuultaisiin mitä Herra puhuu. Näiden avulla saamme sitten ylhäältä lisää valoa voidaksemme nähdä mikä on se talenttimme mukainen työ mitä meidän tulee tehdä. Jokaisella meillä on oma Dharma, henkinen läksy jota karmamme puitteissa tulisi tehdä. Mikä on se minun oikea työ, teko ja elinkeino. Viimekädessä on tietysti kysymys siitä mitä minä teen sen eteen että taivastenvaltakunta eli Isän tahto toteutuisi maan päällä. Jeesus kehotti seuraajiaan tekemään työtä, sillä eloa on paljon ja työmiehiä vähän.

Tätä aineellista maailmaa on sanottu haudaksi johon meidät Jumalan poikina on haudattu. Mutta jonakin päivänä koittaa meille jokaiselle se pääsiäisaamu, ylösnousemuksen päivä, jolloin nousemme kuolleista. Tämä on ylevä toivomme ja pyhä uskomme.

Per Spiritum Sanctum reviviscimus- Pyhästä Hengestä ylösnousemme.

Silloin sanotaan : Kristus nousi kuolleista.... Totisesti nousi.

Toimittajalta

Pekka Ervast

”Valkoiset” ja ”mustat” sodassa

En usko vihaan enkä väkivaltaan. En usko, että rauha voidaan sodalla rakentaa. En usko, että hyvä saadaan pahalla aikaan. Mutta sen uskon, että kun paha on itsensä tyhjentänyt, pääsee piilossa ollut hyvä itsestään näkyviin. Sen uskon, että kun sodan kauhuissa valloille päässeet intohimot, ahneus, kateus, viha, kosto, verenhimo, hävittämishalu j.n.e. ovat itsensä väsyksiin temmeltäneet, silloin rauha, kansojen luonnollinen tila, palaa itsestään. Uskon ainoastaan ihmiskunnan rakentaviin voimiin: järkeen ja rakkauteen. Ja riemuitsen sii-

tä, että niiden voimien hiljainen mutta suuria synnyttävä vaikutus nyt on alkanut Europassa näkyä.

Luulin ennen, että kaikkein teosofein kanta olisi ollut tämänlaatuinen. Oli mielestäni päivän-selvä, että teosofit, jotka uskoivat veljeyteen, eivät missään muodossa kannattaneet väkivaltaa, murhaa tai sotaa. Siinä luulossani kuitenkin petyin, sillä nykyinen sota osoitti, että teosofit samoin kuin sosialistit alistuivat ”Jumalan vihan” vaatimuksille ja jakautuivat eri leireihin kansallisuuksiensa ja sympatioidensa mukaan. Tietysti poikkeuksia on ollut - semmoisia, jotka ovat seisonet pää pystyssä ja kylmänä, sydän hellä kaikkia kohtaan, - ja varma olen siitä, ettei kenenkään teosofin sydämeen viha ole mahtunut, ei viha eikä muut sodan intohimot: Ardshunan lailla he ovat taistelleet tai muulla tavalla olleet mukana himottomina, maltillisina, vakuutettuina siitä, että se oli oikein, että se oli heidän velvollisuutensa. Mutta turhaan olen odottanut, että esim. johtavat teosofit olisivat tuominneet sodan semmoisenaan vääräksi ja pitäneet luonnollisena, että teosofein tehtävä olisi ollut pysyä siitä loitolla.

Sen sijaan olen saanut tutustua kahteen, jyrkästi vastakkaiseen mielipiteeseen sodasta ja sen näkymättömästä puolesta. Molemmat ovat kylä yhtä mieltä siitä, että näkyväisen maailman sota on vain heijastusta taivaallisesta taistelusta korkeammilla tasoilla - taistelusta, jota, kuten muinoin Atlantismaalla, ”valkoiset” ja ”mustat”

voimat keskenänsä käyvät. Mutta samalla kuin ympärysaltojen teosofit ovat lujasti vakuutetut siitä, että ”valkoiset” voimat taistelevat heidän ja ”mustat” vihollisten puolella, samalla keskusvaltojen salatieteilijät ovat yhtä varmoja siitä, että ”valkoiset” ovat heidän puolellaan. Edelliset perustelevat kantaansa sillä, että liittolaiset taistelevat pienten kansojen vapauden, kansanvaltaisten ihanteitten, ihmiskunnan kehityksen ja sivistyksen, yleensä uuden ajan aatteiden puolesta, jota vastoin syyttävät keskusvaltoja siitä, että niiden päämäärä on yksinvaltiisuus, militarismi, orjuus, ahdas nationalismi j.n.e. Jälkimmäiset taas sanovat käyvänsä pyhää sotaa velvollisuuden täyttämisen, järjestyksen, oikeudellisuuden, todellisen valtioaatteen ja uskonnon puolesta. On selvä, että jos itse teosofina vähimmässäkään määrässä kannattaa sotaa, täytyy kallistua joko toiseen tai toiseen edellä mainittuun suuntaan. ”Kannattamalla sotaa” tarkoitan, että uskoo sodan niin sanoakseni pyhyyteen, uskoo, että sodassa ovat mukana sekä ”valkoiset” että ”mustat” voimat näkymättömässä maailmassa. Siitä uskosta seuraa myös usko ”valkoisten” voittoon - niin ”valkoiset” ovat jo voittaneet korkeammilla tasoilla. Ja tämä merkitsee englantilaisen teosofin silmillä katsoen, että liittolaisten voitto saksalaisista on varma, mutta taas saksalaisen antroposofin kannalta, että keskusvaltojen lopullinen voitto on yhtä varma.

On luonnollista, että tällaisilla jakoperusteilla ei päästä pitkälle. Niinkauan kuin ei ”valkoisten” ja ”mustien” periaatteellinen ero ole arvostelijalle selvä, niin kauan hän kansallisten sympatioidensa sokaisemana joutuu käyttämään noita nimityksiä mielivaltaisesti. Sentähden on

välttämätöntä, että ensin ymmärrämme tämän periaatteellisen eron ”valkoisten” ja ”mustien” voimien välillä.

Kehityksen valkoiset voimat, totuuden, rakkauden, vapauden, valistuksen ja viisauden voimat ovat väkivallan mustien voimien vastakohta. Niiden päämääränä on ihmisyksilöiden vapautuminen, veljestyminen, itsenäistyminen, täydelliseksi tuleminen, jota vastoin mustien voimien silmämääränä on ihmisjoukkojen kurissa pitäminen, orjuuttaminen ja hyödykseen käyttäminen. Valkoisten kannalta tarkoitus ei pyhitä keinoja, vaan tarkoituksen pyhyys juuri ilmenee puhtaissa keinoissa. Mustat sitä vastoin noudattavat jesuitain menettelyä: he turvautuvat minkälaisiin keinoihin tahansa saavuttaakseen tarkoituksiaan.

Valkoiset eivät näin ollen käytä sotaa tarkotuksensa saavuttamiseksi: sota on sinään mustien työtä. Herjausta ja Jumalan pilkkaa on asettaa jumalallisia voimia sodan yhteyteen. Taistelevat armeijat rukoilevat molemmin puolin Jumalaa avukseen. He eivät vielääkään käsitä, että Jumala ei tahraa käsiään verellä, että Jumala ei ole sodan, vihan ja vääryyden, vaan rauhan, rakkauden ja oikeuden Jumala.

Sota on välttämätön, niin kauan kuin mustilla on valtaa, s.o. niinkauan kuin ihmiset ihailevat ja hyväksyvät maallista valtaa, voimaa, mahtavuutta, suuruutta ja kunniaa, sillä tästä ei ole kuin askel väkivaltaan, sortoon, sotilaskuriin, pakkoon ja tyranniuteen. Sota muuttuu tarpeettomaksi heti, kun ihmiset lakkaavat sokeasti uskomasta, tottelemasta, mahtavuutta ja kunniaa ihailemasta, väkivaltaa hyväksymästä.

Äkkiä heille silloin selvenee, missä ja minkälainen Jumala on.

Väärin on siis väittää, että "valkoiset" taistelevat toisten tai toisten valtojen puolesta. "Valkoiset" eivät "taistele", jos siihen sanaan sisältyy pieninkään vivahdus väkivallan käytöstä. "Valkoiset" ainoastaan työskentelevät aatteiden puolesta, mutta mustat yllyttävät ihmisiä taisteluun, jossa väkivaltaan turvaudutaan. Ihmiset, jotka ovat harhaan vietyjä, uskovat tietysti taistelevansa oikeuden puolesta eivätkä huomaa, että ihanteita ei voi väkivallalla toteuttaa. Kun Atlantismaalla "valkoiset" ja "mustat" kävivät suurta sotaa keskenään, tapahtui tämä fyysisessä maailmassa, ei korkeammilla tasoilla. Ei siis saata viitata atlantilaisiin aikoihin, kun nyt puhuu "valkoisten" ja "mustien" taisteluista korkeammilla tasoilla. Korkeammilla tasoilla näitä taisteluita ei ole nyt olemassa sen enemmän kuin silloinkaan.

Ja kuitenkin valkoiset ja mustat voimat ovat mukana maailmantapahtumissa nyt niinkuin aina. Ja juuri mukana toisilla tasoilla, jos tälläkin. Ymmärtäkäämme vain oikein niiden keskinäistä suhdetta.

Valkeuden voimat ovat joka kansassa mukana siinä kohden ja siinä määrin, missä on vilpittömyyttä pyrkimystä rakkauteen, rauhaan, veljeyteen, totuuteen, epäitsekkyteen, anteeksiantoon. Jos tätä pyrkimystä on enemmän toisessa kansassa kuin toisessa, ovat myös valkoiset voimat suuremmassa määrässä siinä läsnä. "Valkoiset" tulevat tietysti lopulta "voittamaan", koska he aina ovat voitolla taivasten valtakunnassa ("tapahtukoon sinun tahtosi niin maan päällä kuin

taivaissa"), mutta tämä ei merkitse sitä, että fyysisessä maailmassa jommankumman taistelevan puolen pitäisi päästä voitolle: semmoinen voitto masentaisi vain toista ja herättäisi hänessä kostonhimoa; se olisi väkivaltaista voittoa ja siis mustien voittoa ja antaisi vain aihetta uusiin väkivallan tekoihin, uusiin sotiin ja uusiin maailmanpaloihin. Vaan valkoisten voitto tässä sodassa merkitsisi, että veljeyden, vapauden ja totuuden voimat veisivät voiton väkivallan, sorron ja sodan voimista, toisin sanoen, että kansat itse kaikkialla nousisivat ja vapauttaisivat itsensä mustien kahleista.

Sillä katso: joka kansan sydämessä elää valkeuden voima, veljesrakkauden ja totuuden syvä elämäntieto. Mutta joka kansaa ahdistaa myös musta usko vallan, väkevyyden ja suuruuden painajaiseen. Tämän uskon edustajina ovat enimmäkseen kansojen hallitukset. Kansat eivät vapaudu mustasta uskostaan taistelemalla sen puolesta toisiaan vastaan. Ne vapautuvat siitä ainoastaan siten, että lakkaavat taistelemasta toisiaan vastaan ja että kukin omassa keskuudessaan heittää päältäan mustan uskonsa. Jos nykyinen sota loppuu valkoisten voitolla, loppuu se siis joko yleisten vallankumousten mer-

kissä tai veljellisen ja järkipäisen sopimuksen avulla. Eikä siinä voitossa tule kysymykseen rahallisia korvauksia enemmän kuin maitten anastuksiakaan. Siinä voitossa on pääasia, että valtakunnat päättävät elää keskenään veljellisessä rauhassa ja sisäisesti panevat toimeen kaikkia valkeuden voimien vaatimia uudistuksia.

Tämä nyt on ollut minun kantani alusta saakka, vaikka vain ohimennen olen osannut siitä Tietäjässä kirjottaa (kts. esim. 344 kys. siv. 357, Tietäjä 1915.) Mutta lukijani ymmärtävät, kuinka suurella sisäisellä ilolla olen seurannut nykyisiä tapahtumia. Olen aina uskonut Venä-

jän kansan suureen tulevaisuuden tehtävään, ja vaikka uskoni pantiin hirmuiselle koetukselle viime aikoina, olen nyt kaikki tuskani unohtanut, nähdessäni, että Venäjän kansa sittenkin ensimmäisenä Europassa antoi sijaa sydämessään valkeuden voimille. Ennustin tämän venäläisille teosofeille jo ennen sotaa, käydessäni Pietarissa marraskuulla 1913, ja jos sanani silloin lohduttivat kuulijoitani, ajattelen niitä minäkin kiitollisena, sillä en omiani puhunut, vaan sitä mitä tunsin ja näin.

TIETÄJÄ 1917
Touko- ja kesäkuu

Ruusu – Ristin Pääsiäisjuhla 2017

Teksti Jukka Sarno

kuvat Boy Hulden

P itkäperjantain aamupäivä paisteli kuulaa-
na ja aurinkoisena kun Nummelan pojat
Jukka ja Esko suunnistivat autolla Nummelasta
kohti Helsinkiä ja Merimiehenkatua. Temppeli
oli vielä aika tyhjillään kun saavuimme, keitti-
össä ahkera järjestelytoimikunta valmistautui
juhlakansan kahvitukseen. Puoli kahdentoista
maissa alkoi Ruusu-Risti-veljiä tipahtelemaan
tihentyvään tahtiin alas kukkasin koristeltuja
portaita ala-aulaan, jossa portaiden puolivälissä
seremonianauhoin varustetut viralliset vastaan-
ottajat kättelivät huolellisesti jokaisen saapujan
hyvien pääsiäistoivotusten kera.

Tasan klo 12.00 perinteisten kolmen kongin-
lyönnin jälkeen juhlaväki alkoi siirtyä verkkai-
sesti juhlasalin puolelle, jossa juhlamarsalkat
Ikolan Jarmo ja Keitaanrannan Esko kättelivät
juhlavieraat asiaankuuluvan arvokkaasti vielä
toistamiseen.

Juhlasali oli koristeltu etuosastaan komealla
palmurivistöllä. Pekka Ervast katseli arvokkaan
näköisenä, tutulta paikaltaan sisääntulijoita ja

Jeesuspatsas oli saanut kukka-asetelmat jalko-
jensa juureen.

Vuosijuhlat avattiin perinteisesti yhteislaululla
Pyhäaamun rauha, Annelin ansiokkaan piano-
säestyksen saattelemana. Ruusu-Ristin johtaja
Jarmo Anttila avasi pääsiäisjuhlat Buddhi-prin-
siipin merkeissä ja Isä meidän -rukouksella.

Avauspuheessaan Jarmo käsitteli Buddhisen
prinsiipin olemusta ihmisessä ja enkelihierar-
kioiden merkitystä ihmisen eri olemuspuolien
kehittymisen kannalta.

Todeten että kun Buddhi valaisee persoonal-
lisen järjen eli Manaksen, Kristustietoisuus
herää ihmisessä heijastamaan Aatmaa eli Isää
(avauspuhe on julkaistu kokonaan erillisenä
julkaisuna). Jarmo painotti puheessaan vielä
Buddhisten voimien kehittävän meissä mo-
raalia, mutta meidän tehtävämme ei ole kui-
tenkaan toimia toistemme tuomarina, lisäten
lopuksi että rakastakaa toinen toisianne. Siinä
on meidän lunastuksemme ja siinä on meidän
pelastuksemme.

Jarmon puheen jälkeen olikin aika nauttia An-
nelin soittamasta Beethovenin menuetosta.
Jonka jälkeen olikin paikkakuntien terveisten
vuoro. Ensimmäiset terveiset kertoi Alpi Ikä-
heimonen Tampereelta, jossa hän kertoi pyö-
rittäneensä säännöllistä yleisöluentotoimintaa
ja keskustelupiiriä yhdessä Jorma Saariahon
kanssa.

Allekirjoittanut kertoi terveiset Vihdin Num-
melasta, todeten että kaksi kertaa kuukau-
dessa pidetyt keskustelupiirit on muunnettu
kerran kuussa pidettäväksi yleisöluennoiksi,
joita kevään aikana tullaan pitämään kolme
kertaa. Jukka toi esille myös historiallisen nä-
kökulman. Pekka Ervast oli viettänyt Väinö
Valvanteen kanssa vuoden Nummelassa, vuo-
sien 1907-1908 välisenä aikana käännoitöitä
tehden.

Marko Manninen toi Jyväskylän terveiset ja to-
tesi toiminnan olleen vilkasta. Liilia Siibergerin
vetämät joogatunnit toimivat edelleen, yleisö-
lentojen ja keskusteluryhmien lisäksi tiloja on
vuokrattu Yhteisvapaamuurarien, sekä Vapaan
katolisen kirkon toiminnalle. Lappeenrannan
terveiset välitti Paula Monto. Lappeenrannassa
yhteistyö teosofien kanssa toimii hyvässä hen-
gessä muun muassa yleisöesitelmää järjestettä-
essä.

Porvoon edustajat eivät olleet perjantaina pai-
kalla mutta toiminta on siellä Jorma Aunelan
ja Maria de Lisitzinin toimesta ollut vilkasta ja
monimuotoista.

Mauri Lehtovirta kertoi Forum Humanumin
toiminnasta todeten sen olevan henkisen opis-
kelun alkeisopisto ja toivoi, että sieltä ohjautui-
si kuulijoita myös Ruusu-Ristin pariin.

Anneli Sallinen toi Siilinjärven terveiset. Sään-
nöllisten yleisöluentojen lisäksi marraskuussa
pidettiin Kuolema-seminaari sekä lisäksi kes-
kustelupiiri toimii 2 x kuukaudessa. Anne Paa-
lo puolestaan valotti YTR (Yhteistyöryhmän)
toimintaa, jossa ruusuristiläiset ovat olleet ak-
tiivisia toimijoita, sekä mainitsi että Ruusu-Ris-
tin yhteistyöryhmän edustajina toimivat Jarmo
Anttila, Anne Paalo ja Kauno Mannonen.

Teosofisen yhteistyöryhmän seuraava tapahtu-
ma pidetään Ruusu-Ristin tiloissa lauantaina
22.4. Tervehdysten jälkeen Anneli nosti inspi-
raatitiasoamme soittamalla Johann Sebastian
Bachin preludin, jonka jälkeen oli sihteerin
vuosikertomus vuodelta 2016. Tämän jälkeen
puheenjohtaja antoi juhlavieraille jaloittelu-
tauon.

Anneli tahditti yleisökeskustelun käyntiin Bachilla, jonka jälkeen yllätysnumerona Juho Marttila esitti vaikuttavasti Uuno Kailaan runon Rukous.

Juhon esityksen jälkeen oli vuorossa varapuheenjohtaja Rauno Rinkisen juhlapuhe. Rauno kosketteli Buddhi-teemaa toteamalla että Buddhi on veljesrakkauden symboli ja että todellista veljesrakkautta voimme toteuttaa vain korkeamman minämme kautta. Kalevalassa Vaakalintu valkeainen kuvaa oman sisäisen itsemme tasapainottamista ympäristöimme suhteen. Jumalan ilmenemistä kaikkialla ympärillämme Rauno kuvasi hauskaasti seuraavalla tarinalla, ”Piispa sanoi nuorelle pojalle: Saat omenan jos kerrot missä Jumala on. Poika vastasi sanomalla piispalle: Saat kaksi omenaa jos kerrot missä Jumalaa ei ole”. Rauno päätti puheenvuoronsa sanoihin: ”Älä vihastu, ole puh-

das ajatuksissasi, elä sovussa kaikkien kanssa ja ole täydellinen niin kuin taivaallinen isäsi on täydellinen”.

Teemaan liittyvästä yleisökeskustelusta muutamia poimintoja. Anne Paalo valotti ihmisen roolia ahrimanisten ja luciferisten voimien ristipaineessa. Tähän väliin vielä Raija Lemström luki Marketta ”Mergie” Myllärin kauniit pääsiäisterveiset Rovaniemeltä.

Anja Lehtovirta muisteli sukunsa pitkäaikaista ruusuristiläistä historiaa ja kiitti veljiä pitkästä yhteisestä taipaleesta. Mauri Lehtovirta valotti filosofian tohtori ja kvanttifyysikko Johanna Blomqvistin tutkimuksia kvanttifysiikan ja energiahoitojen yhteyksistä viimeisten tutkimusten valossa ja viittasi Nikolai Teslan kommenttiin, että siinä vaiheessa kun tiede alkaa tutkimaan aineettomia ilmiöitä, se tulee edistymään kymmenessä vuodessa enemmän kuin koko olemassaolonsa aikana.

Keijo Remes puolestaan toi esiin veljeyden ja talouden keskinäistä suhdetta viittaamalla Rudolf Steinerin talouden kolmijakoon painottaen myös että talouden merkitystä ei veljeyden toteuttamisessa voi unohtaa.

Aija Tuukkala taas korosti että Mestari meissä ratkaisee ongelmat ja että Buddhi ei ole toisetta vaan ykseyttä.

Yrjö Härkänen toi esiin hyvin tuntemansa ortodoksisen perinteen ja sen että ortodoksisuuden juurilta voi löytää kytkennän myös jälleensyntymisoppiin.

Allekirjoittanut toi esiin Buddhin vaikutuksen meissä vaikuttavan myös solutasolla, viitaten solubiologi Bruce. H. Liptonin tutkimuksiin epigenetiikan alalla, sekä kvanttifysiikan viimeisimpiin tutkimuksiin nojaten todeten Krishnamurtin mm. kirjoittaneen uudestisyntymisen aiheuttavan meissä mutaation.

Raimo Hätönen toi esiin ihmisen olevan 7-kermainen olento, jossa persoonallisuus kuvataan alempana neliönä. Fyysinen, astraalinen, sekä alempi että ylempi mentaalinen taso.

Meissä on Jumalan kuva mahdollisuutena. Buddhininen periaate meissä ilmenee jumalan rakkauteen, joka on kosminen elämän perusenergia, jossa olemme, elämme ja liikumme kuten Paavali asian ilmaisi.

Jorma Monto puhui valontuojasta (Luciferista) graalin maljan synnyttäjänä. Valontuoja kouluttaa meitä Vanhan liiton karman kautta. Meidän värähtelyämme korkeammat värähtelyt kehittävät myös meidän värähtelytaajuuttamme. Jorma painotti myös käpyrauhan merkitystä kehityksemme kannalta. Olemme kaikki riittävän puhtaita valaistumiseen tässä ja nyt kun annamme Buddhisen virtauksen meissä vaikuttaa.

Anne Paalo muistutti että niin klassisessa fyysikassa kuin kvanttifysiikassakin ilmenee ahrimaaninen vaikutus, joten erottelukyvyn kehittäminen on aivan olennaista. Monadin merkitys meissä on että Jumala katsoo itseään meidän kauttamme. Kristus meissä edesauttaa monadin kehittymistä.

Perjantain yleiskeskustelu päättyi Annelin johdattamaan tuttuun rahamarssiin, jossa Veljet täyttivät osan lupauksestaan tukea Ruusu-Ristin työtä kolmasti vuodessa määrältään vapaaehtoisella rahasummalla.

Järjestö tarjosi tämän jälkeen jäsenistölle kahvit ja muuta tarjottavaa vanhan tavan mukaan. Aika kului rattoisasti mielipiteiden vaihdossa, vanhojen tuttujen löytäessä toisensa kirjaston kahvipöytien äärestä.

Perjantai-iltana veljet kokoontuivat kohottavaan ja aina niin vaikuttavaan uusien veljien installointitilaisuuteen.

Lauantain virallisten osuuksien jälkeen sunnuntaina tavattiin taas egyptiläisten pylväiden katveessa myös yleisölle avoimen Pääsiäismatinean merkeissä.

Sali olikin melkein täynnä kuuntelemissa Sibelius-Akatemian nuorien taiteilijoiden korkealuokkaisia esityksiä. Emma Suszko avasi ohjelman kauniisti soivalla äänellään laulamalla Helvi Leiviskän vaikuttavan ”Nouse, ole kirkas” lauluteoksen. Ruslan Strogij säesti häntä taidokkaasti pianolla. Seuraavaksi Emma lauloi C. Frankin ”Panis Angelicus”. Säestäjinä toimivat Ruslan ja hänen lisäkseen vielä poikkihuilun taitaja Luigi Basso.

Näiden musiikkiesitysten jälkeen olikin Jarmo Anttilan juhlapuhe, jossa hän taattuun tyyliinsä valotti ruusuristiläisiä perustotuksia. Kristus meissä on naulittu aineen ristille ja karma

maan päällä huolehtii puhdistuksestamme. Meidän tulisi osata kuolla alemmasta minästämmme että korkeampi minämme voisi meissä ilmetä. Hengessä olemme kaikki yhtä ja kuolema on totuuden etsijälle portti ykseyteen.

”Taivaallisen isän tahto” on itse asiassa elämän sisäinen lainalaisuus. Meidän tulisi miettiä myös mitä työtä teemme, että ”taivasten valtakunta” toteutuisi meidän oman työmme kautta tähän fyysiseen maailmaan. Jarmon juhlapuheen voi lukea kokonaisuudessaan toisaalta tässä lehdessä.

Jarmon puheen jälkeen huilisti Luigi Basso ja pianisti Ruslan Strogij esittivät E. Melartinin, Lumpeenkukka op. 37 no.1 ja Nuori Psykke op.47 no.7. Tämän jälkeen saimme nauttia Emma Suszkon esittämästä Raija Lemströmin runokokoelmasta Kamelin leili. Oli hienoa saada uusi lahjakas runoilija esiin joukostamme. Matinean lopuksi Ruslan esitti vielä huikeaa sorminäppäryyttään soittaessaan pianolla Beethovenin vaativan Sonaatin no 26 es-duuri op. 81a 2.osa ”Abwesenheit” ja 3. osa ”Das Wiedersehen”.

Taiteilijat saivat ansaitut kukkakimppunsa esitystensä jälkeen Aijan kädestä.

Matinean jälkeen poistuimme matineakahville ja tunnin kuluttua Eskon kongi soitti jäsenistön takaisin vuosijuhlien päätöstilaisuuteen. Anneli avasi tilaisuuden Sibeliuksen Menuetolla. Kirjallisuusseuran puheenjohtaja Raulo Rinkinen kertoi kirjallisuusseuran terveiset aamukokouksesta. Kulmakoulusäätiön avustuksia on käytetty ja tullaan käyttämään Pekka Ervastian elämäkertaan Ruusu-Ristin 100-vuotisjuhlien kunniaksi. Samalla myös Ruusu-Ristin historian kustantamiseen.

Pekka Ervastian kirja ”Salaperäinen ihminen” uudelleen julkaistiin vähän ennen pääsiäistä. Mielenkiintoiseksi mainittu mm. Jarmo Ikolan suosittelema Dion Fortunen okkulttinen klassikkoromaani ”Tavernierin seikkailut” tullaan julkaisemaan uusintapainoksena. Ikolan Jarkka tähdensi vielä että kirja sisältää hyviä esimerkkejä käytännön okkultismista. Hyvinä uutisena mainittiin että Pekka Ervastian kirjojen myynti on viime vuoden aikana noussut puolella.

Kesäkurssikirjaksi valittiin Antti Savinaisen, Jouni Marjasen ja Jouko Sorvalin Ervastian luennoista kokoama ja kuoleman olemusta käsittelevä kirja ”Kuolema ja kuolemanjälkeinen elämä”, jonka jälkeen Jorma Monto, joka oli ahkerasti tehnyt tunnusteluja kesäkurssimajoituksesta esitteli majoitusvaihtoehtoja ja kehotti veljiä toimimaan ajoissa varausten suhteen. Keijo Remes valotti Vähäkylän ”perillisen”, Kemiön-saarella sijaitsevan Tietoisuuden tilan toimintasuunnitelmia tulevan kevään ja kesän osalta seuraavasti. Vappuna on avoimet ovet, jolloin halukkaat voivat tutustua Tietoisuuden tilaan vappujuhlan merkeissä on ilmoittauduttuaan ensin Keijolle, samoin Juhannuksena. Tulossa on myös kevään aikana Boy Huldinin vetämä

valokuvausleiri (myös syksyllä), Erä- ja vuorovaikutusasiatuntija Jarmo Metson vetämä luonnon havainnointileiri, Anne Paalon Villivihannekset ja syötävät kukat, sekä toukokuun lopussa Henkisen johtamisen seminaari. Keijo painotti erityisesti, että Tietoisuuden tila on ”toiminta- alusta” jossa voidaan järjestää erilaisia luovuutta kehittäviä asioita, tapahtumia tai lomailla. Toimintaperiaate on se, että oleskelun ”hintalappu” ei saa olla este osallistumiselle ja n. 30 henkeä majoittuu kerralla vaivattomasti. Raija Lemström kutsui veljiä osallistumaan Filosofirengas ”Wiisauden Ystävät” seminaariin kulttuurikeskus Sofassa sunnuntaina 21.5. Seminaarin vuositeemana on Vuorisaarnan eettiset ohjeet. Alustajina monen muun lisäksi mm. Isä Ambrosius ja Mauri Lehtovirta.

Raija Lemströmin kaunis ja ajatuksia herättävä runokokoelma Kamelin leili, joka sai ensiesityksensä Pääsiäismatineassa herätti ansaittua huomiota syvällisen sisältönsä ansiosta. Jarmo Anttila pohdiskeli antologiasta, johon veljet voisivat lähettää runojaan ja joka voitaisiin siten koosteena mahdollisesti kirjallisuusseuran toimesta kustantaa. Ajatus sai myös kannatusta. Vapaa keskustelu päättyi tuttuun tapaan pääsiäisjuhlien moton valintaan. Ensimmäisenä ehdotuksena kuultiin Raija Lemströmin ”Kirkkauden toivo”, joka muiden ehdotusten

puuttuessa valittiin yksimielisesti Ruusu-Ristin vuoden 2017 pääsiäisjuhlien motoksi. Juhlamarsalkat Jarmo Ikolan johdolla kukittivat perinteisesti johtajan, juhlaan ”sopivien sanojen” kera. Jarmon kiitosten jälkeen, vanhan tavan mukaan laulettiin lopuksi sielun säikeitä aina hivelevä Taivainen kauneus, jonka jälkeen veljet suuntasivat kukin oman henkisen antinsa saaneena kotimatalle.

YSTÄVÄN LAULU

Vladimir Vysotskin alkuperäisen sanoituksen mukaan

Jos ystävä on osoittautunut sinulle ystäväenä häilyväksi ...
Ei ystäväksi, ei vihamieheksi; et saa selvää ...
Jos et heti saa hänestä selvyyttä, onko hän ystäväenä hyvä vai huono...

Vie hänet vuorille kanssasi – ota riski!
Älköön hän kulkeko yksin, vaan olkoon saman köyden varassa kanssasi.
Sitten näet, kuka hän on.

Jos ei koe haasteesta elämystä, jos heti väsyä ja pyrkii takaisin alas...
Astuttuaan jäälle ja liukastuessaan alkaa heti valittamaan...
-Seurassasi on vieras ihminen.

Älä häntä moiti tai aja pois!
Hänenlaisiaan ei ylös huolita,
eikä tässä sellaisista lauleta.

Jos hän ei valita, ei ruikuta. Ehkä on synkkä ja vihainenkin, mutta
kulkee eteenpäin kanssasi ...

Ja kun sinä putoat kallionkielekkeeltä köyden varaan, hän saattaa valittaakin,
mutta pitää köydestä lujasti kiinni!

Jos hän kulkee kanssasi kuin taistoon ...

Ja lopulta seisoo vuorenhuipulla kanssasi väsymyksestä huojuen ...
- Voit suhtautua häneen samoin kuin itseesi suhtaudut.

Sanoittanut ja säveltänyt
Vladimir Vysotski vuonna 1966

Kääntänyt
Yrjö Härkänen

Tietoisuudentilan leiri- ja tapahtumatoiminta

Näset

Syyskuussa ▫ 8.-10. päivä

Erä- ja vuorovaikutus-
asiantuntija Jarno Metso johdattelee
luonnon ja mielen havainnointileirillä

Merikodintie 20, 28530 Västana fjär.
www.tietoisuudentila.fi
Facebook/tietoisuudentila

Paula Ylä-Hokkala

Tunteet

Elämässä kuten tunteissakin on erottelukyvyn ymmärtäminen tärkeää, mikä on oikeaa tai väärää, tärkeää tai merkityksetöntä, hyödyllistä tai hyödytöntä, totta tai valetta, itsekästä tai epäitsekästä? Tuon kaiken huomiointiin en kykene – joten ilman omakohtaista ”tuntemusta”, mitään sanomaani ei tule ottaa totena.

Teosofisen, salatieteellisen psykologian mukaan ihmisen kokoonpanossa erotetaan kolme eri puolta jotka vastaavat oman tajuntamme ja sielumme olemuspuolia, henki, sielu ja ruumis. Hengen kolmea ilmennyspuolta nimitetään sanskritin kielellä Atma, Buddhi, Manas. Atma edustaa tahtoa, Manas ylempää tietoa ja Buddhi Rakkautta. Atman, ihmissielun tahtoa vastaa käyttövälineenä fyysinen kehomme. Manasta, tietopuolta ihmisen sielussa, vastaa mentaali-ruumis (äly/ajatusruumis). Buddhia, ihmissielun tunnepuolta, vastaa astraali, eli tunneruumis. Alemmassa ilmennyksessään puhutaan himo- ja haluruumiista. Tunteemme, astraali-ruumiimme on tärkeä opettajamme ja oppija.

Tunteet ovat opastimia ja tienviittoja todellisen minämme ja sisäisen ihanteemme löytämiselle.

Tunne nivoutuu myös ajatteluun ja tahtoon. Tunteet voivat toimia vallankäytön välineinä, niillä voidaan manipuloida, saattaa mieleemme helvetillisiin tai taivaallisiin olotiloihin – luoda uskoa, tehdä jopa ihmeitä.

Rakkauden voima on voimista suurin – meissä on melkoinen ydinvoimala ja potentiaali itsessämme.

Tunteita voi jaotella monin tavoin; universaaleihin kuten esimerkiksi rakkaus, viha, suru – selvästi tunnistettaviin tunteisiin, epämääräisiin tunteisiin, ylempiin ja alempiin tunteisiin, rakentaviin ja tuhoaviin tunteisiin, passiivisiin ja käynnistäviin. Tunne voi olla yleismaailmallinen, mutta koettuna aina yksilöllinen.

Me emme tunne samalla tavoin tiettyä tunnetta. Tuntemamme tunne voi olla oma luomuksemme tai ympäristöstä omaksuttu. Karmalliset tekijät, persoonamme, elämäkokemuksemme antaa tunteillemme yksilöllisen sävyn ja arvolatauksen.

Tunne-elämämme avulla opimme ymmärtämään ihmisenä olemista – millainen olen naisena, miehenä, toimijana, vaikuttajana isomassa joukossa?

Persoonansa ymmärtämisen myötä oppii näkemään heikkoutensa ja vahvuutensa, sokeat pisteet, sudenkuopat joihin lankeaa yhä uudelleen, mutta myös sen, mikä on heikkouksien siunauksellinen puoli? Tunne-elämänsä kirjoja ja laatua on hyvä joskus tarkastella. Oletko koskaan huomannut onko elämässäsi joku vakiintunut tunne, joka on ehkä vuosikausia leimannut tunne-elämäsi, vaikuttanut onnellisuuteesi ja valintoihisi?

Ja jos sellainen on, mitä se viestii tunne-elämäsi eheydestä? Miten sen perussävy hyödyttää sinua, vai oletko ehkä jollain tavoin tunteesi rampauttama?

Sanonta kuuluu Ihminen tunne itsesi. Ajattelen tuon itsen olevan Itse, isolla I:llä, niinpä askeleet Itsen tuntemisen äärelle ovatkin; omaan tunneluontonsa tutustuminen, kohtaamisen kautta oppia ymmärtämään persoonallisuutensa, kulloisetkin vahvuudet ja kehityskohteet. Henkisen kasvun yhteydessä puhutaan himo- ja haluluonnon puhdistamisesta, egon, persoonan kuolettamisesta. Se, että jokin ilmennys on himo/haluluonnon, tai alemman minuutemme luoma ilmiö tai tarve, ei tee siitä oletusarvoisesti ”pahaa” tai kuolettavaa. Ei-hyväksi ilmennys muuntuu jos tietoisesti, ei-rakkaudellisen motiivimme tunnistaen,

teemme tai havittelemme jotain, mikä meille ei elämänlakien mukaan ole oikein, ainakaan sillä hetkellä. Puhdistuksentien painopisteen asettamiseksi yleensä kehomme ylä- ja alapäähän. Fyysisen kehon osalta tavoittelemme seksuaalisuutemme hallintaa, että himo ei veisi meitä, vaan me sitä. Mitä ravintoon tulee, yhä useampi valitsee kasvisruokavalion. Ajatusmaailmaamme haemme älyllistä ja mentaalista haastetta, kykyä hahmottaa elämää erilaisten elämäntähtäyksellisten teorioiden avulla. Pyrimme suuttumattomuuteen, ajatusten puhtauteen, sydämessämme anteeksiantoon. Näinhän se menee ja tavoitteemme on hyvä. Itsekasvatus on taitolaji, sillä työtä tehdään aina keskeneräisenä eteenpäin.

Silloin kun emme ole vielä löytäneet omaa sisäistä ihannettamme, meitä ohjaa ensisijaisesti ulkoa opitut moraaliset periaatteet ja omatunto. Sisäinen omatuntonamme on tulosta aiemmin saavutetuista eettisistä ponnistuksista.

Sen vaikuttavuus riippuu kyvystämme toimia nykyisessä persoonallisuudessamme. Niin hyvin kuin tunnemme ja hallitsemme persoonallisuutemme, sitä kyvykkäämmät olemme itsenäisyyteen ajattelussa, tunteissa ja tahdossa. Kerta kerralta synnymme eettisesti viisaampina uuteen elämäämme. Kertyneistä valmiuksista on hyötyä jatkaessaan jälleensyntyvän minuutensa itsekasvatustyössä.

Kussakin elämässä olemme ensin noviiseja uuden astraali, mentaali ja fyysisen kehomme kanssa. Uusi keho, elämäkokemisen vietti ja vaisto, hormonit sinkoavat meidät

uuteen kokemusten ja opetusten kouluun. Jos ryhtyy kohtuuttoman määrätietoisesti puhdistamaan itseään ennen kuin on ”sinut” uuden minänsä kanssa, voi aiheuttaa itselleen sairauksia.

Sukupuoli johon synnymme on tutkimusmatka ja mietiskelykohde sinänsä

Sukupuolisuuden koulussa voi kysyä, mitä se opettaa että olen nyt nainen tai mies – tai jotain muuta? Minkä uskomusten tai epäilysten vallassa sukupuolisuudessani olen? Olenko sen itse luonut, vai antanut toisten luoda? Fyysisesti vitaali, eettisesti vahvatahtoinen

persoonallisuus saattaa helpoimmin päätyä liialliseen askeesiin, kohtuuttomiin vaateisiin kehonsa luonnollisiin tarpeisiin nähden. Oleellista on oivaltaa valmiuksiensa mukainen taso kasvattaa itseään. Jos himo vie meitä niin, että arki ja ihmissuhteet ajautuvat yhä uudelleen kriisiin, maalaisjärkikin sanoo, kurinalaisuuden ryhtiliike on kohdillaan. Jos kurinalaisuutemme tekee meistä itsemme tai toisten vihaajia, järkevä raja on ylittynyt. Sukupuolisuus, suvunjakamis-, itsesäilytysvietti ovat luonnon antamia työkaluja ja lahjoja kokemusten kouluun. Me synnymme kokonaisuuksina, ruumis, sielu ja henki. Jokaisella osalla on perustarpeensa joista on pidettävä huoli. Jos emme näe itessämme mitään hyväksyttävää, elämä puuttuu peliin tavalla tai toisella. Ilman elettyä elämää, tunteiden kohtaamista ja hyväksymistä, emme täytä toimeksiantoamme ihmisyydessä.

Energeettisen käyttöjärjestelmän muodostaa chakrastomme, yleensä puhutaan 7 päächakrasta, voimakeskuksista, joilla kullakin on pääasiallinen tehtävänsä.

Kullakin käyttövälineellämme astraali, mentaali ja eetteri, eli fyysisen kehomme kaksoispuolella, on oma chakrajärjestelmänsä. Ne ovat keskenään limittyneet ja toimivat vuorovaikutteisesti toistensa kanssa. Eetteriruumiin tärkein tehtävä on siirtää elinvoimaa universaalista kentästä yksilölliseen kenttäämme ja tästä fyysiseen ruumiiseen. Elinvoiman tunnemme praanana, joka on hengitykseen liittyvä universaali voima luonnossa. Kun chakrat toimivat käyttövälineensä sisällä, ja toisen käyttövälineen chakrajärjestelmän kanssa harmonisesti, ihmisen terveyden voi ajatella olevan energeettisesti optimaalinen. Kirjallisuudesta ja netistä löytyy runsaasti erilaisia näkökulmia chakroiin, niiden väreihin, lukumääriin, käyt-

tövälineisiin, hoitoihin ja jopa ulottuvuuksiin. Erot pohjautuvat ilmeisesti selvänäkijöiden ja selvänäköisesti tutkittavien kohteiden eroavaisuuksiin.

Karagulla – Kunzin teoksessa ”Chakrat ja ihmisen energiakentät” käsitellään lääketieteen ja selvänäköisten havaintojen välistä korrelaatiota. Havainnoinnin kohteina olivat fyysiset sairaudet, aivosairauksiksi luokiteltuina mm. pakkoneuroosi, maanisdepressiiviset tilat, ja skitsofrenia. Tarkastelu perustui siihen kuinka ne näkyivät henkilön chakroissa. Ja kyllähän ne näkyivät, värimuutoksina, muodon rikkoutumisena tai rytmin häiriintymisenä chakran omassa käyttövälineessä, tai harmoniassa toisen käyttövälineen vastaavaan chakraan.

Huomioni kiinnittyi siihen, että poikkeamia ilmeni pääasiassa niissä chakroissa, jotka meillä itsekasvatuksen tiellä ovat erityisen mielenkiinnon kohteina; Kruunu, otsa ja kurkuchakra, harmoninen yhteys alempiin chakroiin oli jotenkin särkynyt.

Useimmilla ihmisillä napachakra on aktiivisin tunne-energian keskus. Se on tunteiden ja fyysisen/eetterisen tason välinen silta ja lähin fyysinen yhteys on vatsa ja koko suolisto. Eräs selvänäkijä on esittänyt teorian että astraalinen napachakra toimii ikään kuin iskunvaimentimena astraalienergian vastaanottamisen ja sen ruumiiseen jakamisen välillä. Astraalienergia tulee normaalisti yksilölliseen kenttää napachakran kautta ja voi liikkua jompaankumpaan suuntaan, riippuen siitä, onko sen virtaus astraalisessa selkärangassa estynyt vai ei. Normaalissa terveessä tilassa astraalienergia virtaa ylöspäin päätä kohti, mutta estyneenä, kääntyy ja virtaa alaspäin lisäten sukupuolista toimintaa.

Jos henkisen kasvun tiellään koettaa tukahduttaa tai ohittaa napachakraansa liittyvät asiat, tavallaan kastroi itsensä ja tekee energeettisesti torsoksi.

Napachakraan liittyy erityisesti tunteiden ja kokemusten muokkaaminen, elämän tapahtumien sulattelu, vallan ja voiman käsittely, vuorovaikutus meidän ja muiden välillä. Ennen syntymäänsä sielu voi osallistua astraaliruumiinsa rakentamiseen.

Sairauksiemme taustalla on karmallisia ja dharmaallisia tekijöitä. Sielu voi valita osakseen fyysisen tai psyykkisen sairauden, hyvittääkseen karmaansa, ehkä oppiäkseen jotain, tai palvelakseen muita. Esimerkiksi taiteilijat, nuo eetterikehomme ravinnon tuottajat, voivat saada inspiraationsa yliaineellisista sfääreistä. Se tarkoittaa äärimmäistä herkkyyttä, valmiutta olla avoin toisille ulottuvuuksille – sellaisen valmiuden riskinä voi olla särkyvä mieli.

Aivan kuten tunnemme yksilöllisesti, koemme yksilöllisesti myös sisäisen, - ja ulkoisen todellisuutemme.

Niin kauan kun joukko ihmisiä näkee, kuulee ja fyysisesti tuntee saman asian, olemme samaa mieltä, ”tämä on totta” - vallitsee todellisuuden ja terveyden kokemisen konsensus.

Todellisuudellamme, on erilainen fyysinen ”koti” aivoissamme. Todellisuutemme ovat erilaiset, riippuen biologisista, psykologisista ja elämäkokemuksellisista syistä. Se ettemme kuule tai näe jotain samalla tavalla kuin toinen, ei tarkoita sitä ettei se olisi olemassa. Jos oletamme että ilmennyt maailma on harhaa, maajaa, voidaan samantien todeta, että elämme sekä yksilöllisten, että kollektiivisten harhojen alaisena.

Jos symbolisesti ajattelemme kuolemattoman, täydellisen ytimemme kolmioksi, ja kuhunkin elämään saatavan uuden käyttövälineen neliöksi, siinä välillä on vetovoima, jota emme voi vastustaa.

Tietoisuudentilamme, mielemme on enimmäkseen fyysisessä kehossa, aivoissamme. Mielemme sijainti on siellä mihin kohdistamme huomiomme, mielenkiintomme, läsnäolotunnon.

Valmius nivoa hengen - kolmion ja aineen neliön - ulottuvuuksia, oppia tietoisesti toimimaan tässä synteisissä, on vaativa, useita elämiä kestävä prosessi.

Ulospäin, mielen saattaminen ylemmän tahdon alaisuuteen, itsekontrollin haltuunotto ja rakentaminen, voivat näkyä psyykkisenä sairautena. Jos yhteyden avautuminen toisiin ulottuvuuksiin tapahtuu ennen kuin olemme siihen riittävän valmiit, saatamme sairastua.

Näön ja kuulon avautuminen kuvien ja kuorien astraalimaailmaan voi tapahtua myös huumaa- viden aineiden, vahvojen lääkkeiden tai lähestyvän kuoleman vuoksi. Todellisuuden kokemus- temme erilaisuus voi johtaa siihen, että tulee luokitelluksi poikkeavaksi, sairaaksi.

Psyykkisen sairauden puhkeaminen on koettelemus sairastuvalle ja myös lähipiirilleen. Läheisten turvallisuuden tunne järkkyy, mitä voi tapahtua, miten olisi hyvä toimia? Millä kriteereillä ja kuka voi sanoa, että olen henkisesti sairas?

Miten paljon massasta poikkeavaa persoonallisuutta, kielenkäyttöä, olemista siedämme? Hitaasti, ajan myötä kehittyvä erilaisuus siedetään paremmin – nopeat muutokset nostavat vasta-

reaktioita. Jos näkemykset hoidon tarpeesta eivät ole yhtenevät, tilanne voi olla hyvinkin repivä.

Mikäli sairaus sisältää rauhallisempia vaiheita, kannattaa niiden aikana etukäteen keskustella läheisen kanssa, löytyisikö yhteinen mielipide, millä kriteereillä ulkopuolista apua haetaan. Esimerkiksi jos todellisuudenkokemukseni poikkeaa niin paljon ympärilläni olevasta, että toiset eivät voi olla kanssani ja arki ei hoidu - ulkopuolisen avun haku on järkevää - samoin luonnollisesti, jos kärsin harhoista ja olen tukainen.

Toisaalta, jos ”erilainen” todellisuuteni ei aiheuta haittaa, sietämätöntä kärsimystä, ja pystyn hoitamaan arjen velvoitteeni, en ole sairas, olen vain keskimääräistä erilaisempi persoonallisuus.

Teosofisesta elämäntarkastuksesta voi olla hyötyä psyykkisen sairauden läpikäynnissä. Kun tuntee mielen toiminnan, aineelta kätketyt ulottuvuudet, ymmärtää ja osaa käsitellä tilaansa paremmin – olla jopa aktiivinen toimija tilanteen haltuunotossa. Päivätajunnassa, psyykkisen sairauden kautta opittu valmius käsitellä harhoja, voi osoittautua ansioiksi vihkimyspolun valmistavalla tiellä. Valmistavalla tiellähän meidän on tarkoitus puhdistaa ja jalostaa päivä-, uni- ja salatajuntamme. Unitaajunnan astraalitasoilla saatamme kohdata samoja ääniä, kuvia ja kuoria, kuin psyykkisessä sairaudessakin.

Jos ja kun taivaallinen, täydellinen ihminen tarkoittaa sitä, että ihmisen ruumis, sielu ja henki toimii tietoisesti fyysisellä tasolla, voiko siihen edes kasvaa ilman niin sanottua mielen

sairastumista? Ehkä sairastumiskokemukset ovat jopa välttämätön fyysisten aivojen karsimiseksi kestämään korkeampia värähtelyitä.

Ajatuksia Annie Besantin teoksesta Korkeamman elämän henkiset lait; Mikään taivaallinen musiikki ei voi lähteä sellaisista aivoista joiden hermoaines ei ole riittävän kireä vastataksaan nopeimpiin värähtelyihin. Vain kun hermoaines on voimakkaan tunteen, tai jonkinlaisen suuren rasituksen pingottama, tavalliset aivot voivat vastata niihin.

Siksi rasitus, joka ilmenee hermostuneena kiihtymyksenä, luo jokapäiväisessä elämässä hermoaineen tilan, joka pystyy vastaamaan nopeampiin ja hienompiin värähtelyihin kuin mitä fyysisen tason värähtelyt ovat. Hermoston jännitystila on välttämätön korkeamman elämän ja tajunnan ilmaantumiselle.

Besantin sanat eivät tietenkään tarkoita sellaista arjen hermojen kireyttä kun kaikki ottaa päähän, vaan sitä, että aivan kuin lihasta pitää käyttää ja venytellä jottei siihen tulisi jumeja tai surkastuisi, vastaavaa rasitus – rentoutus – ja venytys jumppaa tarvitsemme myös hermostollemme. Kun mikä tahansa sairaus on tehnyt tehtävänsä, se paljastaa siunaukselliset kasvonsa. Kaikki tapahtuu ja valmistuu oikea-aikaisesti – ei vain kokijan, vaan myös mukana olevien osallisten kannalta.

Vesi on elementti joka liitetään symbolisesti tunne-elämäämme

Veden olomuodot ovat muuttuvaiset, se voi kiehua, haihtua, tiivistyä jälleen nestemäiseksi, virrata hallitsemattomasti, olla padottu,

kylmetä, jäätyä sulaakseen uudelleen – niin on myös tunteidemme. Jäätynen tai jäädytetyn veden, tunteen kuuluu sulaa ja alkaa virrata.

Kun opimme kohtaamaan ja käsittelemään tunteidemme olomuodot, olemme merkittävän askeleen lähempänä todellista Itsetuntemusta.

Tunteva ihmisyyden, on oikeutemme ja velvollisuutemme. Elämän rikkauden kokemuksellisuuden leima syntyy siitä kun jokin ”koskettaa meitä”. Symbolisesti, Tunnemina sisällämme on ensin kuin lapsi. Lapsi, joka kärsii, haavoittuu ja erityisesti niiden elämien aikana, jolloin pyrkii toteuttamaan sisintään, Kristus-minäänsä.

Me kaikki olemme joskus varmasti loukanneet jotakuta, ja joku meitä. Uskon että valtaosassa tilanteita, se ei pohjautu tahalliseen pahaan tahtoon, vaan ymmärtämättömyyteen ja tietämättömyyteen. Voiko kukaan selvittää elämänsä läpi ilman jonkinlaisia tunneperäisiä haavoja, tunnelukkoja.

Tunne-elämän haavat voivat laittaa meidät alitajuisesti hakeutumaan yhä uudelleen samoihin tilanteisiin ja sabotoimaan onnellisuuttamme - estämään toisia antamasta mitä tarvitsemme. Ehkä alitajuisesti jopa haemme uusintoja, jotta oppisimme ymmärtämään mistä pohjimmiltaan haavassa on kysymys, ehkä karaisemaan itseämme haavan siedätyshoidolla?

Tunne-elämän haavat, tunnelukot vaikuttavat siihen miten näemme oikeutemme ja velvollisuutemme ihmissuhteissamme. Jos emme tiedosta oikeuksiamme emme voi pitää niistä kiinni. Jos väheksymme oikeuksiamme, emme voi saada tarvitsemaamme.

Jos taas korostamme liikaa omia oikeuksiamme, muut eivät anna meille tarvitsemaamme, koska samalla väheksymme heidän oikeuksiaan.

Ihmissuhteet voivat toimia vain kun ne pohjautuvat tasavertaisuuteen, vastavuoroisuuteen, antamiseen, saamiseen.

Monet henkiselä tuelle lähteneistä ovat kokeneet kovia elämässään. Haavojen kohtaamisen sijasta voi tuntua helpommalta sublimoida käsittelemättömän tuskan palvelemiseen. Uhrautuminen, toisten palveleminen on hyvä asia.

Toisten palveleminen on kuitenkin vain osa elämämme tarkoitusta, sillä elämämme tulee palvella myös oman, sisäisen Itsemme löytämistä. Itsensä mitätöimisen motiivilla tehty palvelu voi kääntyä karhunpalvelukseksi sille jota autamme ja myös itsellemme. Jos ja kun osaamme palvella elämää Korkeampaa tahtoaamme kuullen ”Hänen taakkansa on kevyt ja ikeensä suloinen” – silloin palvelu on osattu mitoittaa viisaasti, kaikkien ja kaiken kannalta.

Terveeseen tunne-elämään liittyy oikeuksia ja velvollisuuksia, harmonian lähtökohtana on Rakkaus Viisaus muita ja itseämme kohtaan. Rakkaus Viisaus ei ylennä persoonaamme muiden yläpuolelle, muttei myöskään mitätöi persoonansa tehtävää keskeneräisyytensä vuoksi. Kristuksen kosmisessa ruumiissa on mystisiä soluja, joiden tehtävä on olla harmonisessa vuorovaikutuksessa keskenään. Me olemme osa noita soluja, kun yhteiselämässämme pyrimme myötätuntoon, rauhaan, ja keskinäiseen kunnioitukseen, olemme tiellä jonka viisauden mestarit, kuten Jeesus Kristuskin on meille osoittanut. Se tie edellyttää nöyryyttä hengessä, ei nöyristelyä ymmärtämättömyyden edessä. Tunne-elämän oikeuksien ja velvollisuuksien todeksi eläminen on välttämättömyys

henkisen itsekasvatuksen tiellä. Jos ei koskaan ilmaise, millainen tunneluonnossaan on, mitä tuntee, tarvitsee ja kaipaa, rajoittaa toisenkin tilaisuutta kasvaa lähimmäisen kohtaamisessa. Vaikenemalla, tukahduttamalla omat tarpeet, tukahdutamme myös kykymme antaa sitä samaa toiselle, mitä itsekin kaipaamme. Pahan vastustamattomuutta ei ole sallia itselleen kohtelua jonka sisällään kokee vääräksi. Tervettä Itsesuojelua on vaalia Kristuslapsensa seimeä, ilmaista toiselle, jos toisen käytös, kohtelu haavoittaa minua. Meillä on oikeus olla keskeneräiset ja epätäydelliset, sillä ihmisenä olemme sitä aina.

Harmonisen tasapainon löytäminen oikeuksien ja velvollisuuksien välillä ottaa aikansa. Uuden asenteen käytäntöön soveltamisessa on ylilyöntejä ja ylireagoiteja odotettavissa. On tärkeää muistuttaa itseään velvollisuuksistaan. Toisilla on samat oikeudet kuin minulla, eikä minulla saa olla etuoikeuksia muiden yli. Niin kuin muilla on velvollisuus minua kohtaan niin myös minulla muita kohtaan;

Minun tulee ottaa huomioon toisten tunteet ja tarpeet kuunnella avoimella mielellä, kunnioittaa toisten tekemiä päätöksiä, antaa anteeksi, ainakin tahtoa antaa anteeksi ja ymmärtää joskus, jos ei vielä onnistu, antaa toisen elää omalla tavallaan, kunnioittaa toisen yksityisyyttä, tukea ja auttaa, rohkaista toisiakin avoimuuteen tunteidensa ja tahtonsa ilmaisussa.

Oikein oivalletut tunne-elämän oikeudet ja velvollisuudet, luovat hedelmällisen kasvumaaperän itsellemme ja läheisillemme. Pelot eivät hidasta kehitystä, saamme roh-

keutta muuttua ja alkaa toteuttaa sisäistä ihannettamme, luottamusta, että elämä kantaa.

Sisäisen kutsumuksensa ja todellisen Itsensä löytäminen merkitsee usein jonkin oven sulkemista ja uuden avaamista.

Viisaudella ja rakkaudella läpikäyty Tunne-elämän koulu johtaa Rakkaus Tahdon kouluun. Atman, Korkeimman tahdon käyttöväline ja maastouttaja on fyysinen kehomme, elämämme aineen tasolla.

Rakkaus Tahdon mukainen elämä asettaa ihmisen yhä haastavampaan kouluun. Se on sitä kaarisillan rakentamista josta Aale Tynnin runossakin, siltaan tulee kappaleita niiden sydämistä joita rakastamme.

Itse haastamme itsemme; tulee aika elää todeksi saamamme oppi ja kokemus.

Ihminen tiedostaa kasvunsa velvoitteen. Valmiuksia vähäisempi panostus olisi laiskuutta, oikeaksi ymmärretyin vastainen teko väärä. Karman lakien painokerroin kääntyy ryhmäkarmasta henkilökohtaiseen. Ollaan vaiheessa jossa aletaan noudattaa ihmisen kehitysasteen mukaista velvollisuuden lakia.

Tiivistelmiä Annie Besantin ajatusten pohjalta teoksesta Korkeahenkisen elämän lait

Kehitysasteen mukainen velvollisuuden laki vaihtelee jokaisella kehityksen asteella, vaikka periaate on aina sama. Se on edistyvä, kuiten kehityskin.

Primitiivisen ihmisen velvollisuus ei ole sama kuin kehittyneen ihmisen.

Opettajan eri kuin kuninkaan. Kauppiaan eri kuin sotilaan. Tutkiessamme velvollisuuksiamme on aloitettava omasta asemastamme kehityksen portailla. Tunnistaminen tapahtuu tutkimalla ympärillä olevia olosuhteitamme, voimiamme, kykyjämme ja selvittämällä heikkoutemme. Ei ole helppoa erottaa mikä on minun velvollisuudenlakini; ulkopuolelta voimme saada tienviittoja jotka voivat johtaa oikeaan, mutta myös harhaan. Oppilaan täytyy vain koittaa erottaa itsensä persoonallisista pyyteistä, ja vetäytyä hiljaa sydämen kammiin kuulemaan omaa jumalaista tahtoaan.

Jumalallisen äänen, Tahdon kuuleminen; Jos kaihdamme vastuutamme päätöksenteossa ja kuurona ylemmälle omalletunnonllemme valitsemme helpomman tien, jonka toinen ehkä kertoo olevan oikea, samalla tuntien sen meille vääräksi, himmennämme

jumalallisen äänen itsessämme. Valitsemme siten ennemminkin tahdosta luopumisen kuin sen puhdistamisen. Sen tekeminen minkä uskomme olevan korkeinta, on ainoa varma polku henkisyyteen pyrkivälle. Jos loukkaat oikeudentuntoasi pitämällä sellaista oikeana, minkä sydämessäsi tiedät vääräksi, samalla pitäytyen toisen ohjauksessa ja johdossa, kadotat voiman erottaa oikean väärästä. Silloin hylkää oman valosi, oli se kuinka vähäinen tahansa ja valitset hämärässä kulkemisen asemesta pimeän. Siellä missä velvollisuutta ei suoriteta, missä rakkaus, myötätunto, puhtaus ja itsensä uhraaminen ei vallitse, siellä saattaa olla voimaa, mutta ei henkisyyttä, joka valaisisi maailmaa ja olisi esimerkkinä ihmisille.

Maksu saamastamme opista, henkisestä perinnöstä, jatkuvuus tuleville sukupolville; Se mitä tänä päivänä olemme, on oman henkisen pontistelumme tulosta, mutta me emme olisi tässä ilman edelläkävijöitä, viisauden mestareita, ihmisiä, jotka ovat uhranneet omat pyyteensä, jotka ovat jättäneet jälkeensä henkistä perintöä, ovat opettaneet ja jättäneet opetuksensa tuleville polville perustaksi. Meillä on velkamme menneisyydelle, uhrauksille ja opille, jonka olemme saaneet henkisenä perintönä. Vastuumme on tutkia ja opiskella, jotta voisimme itsekkin opettaa ja pitää yllä tiedon jatkuvuutta sukupolvelta toiselle.

Ehdollistamaton MYÖTÄTUNTO, RAKKAUS; Inhimillisenä ihmisenä emme aina kykene kaikkia rakastamaan. Ylemmän tahdomme avulla voimme kuitenkin edellyttää itseltämme vähintään myötätuntoa toisia eläviä kohtaan. Vaikkemme hyväksyisi, vaan vihaissimme muiden tekoja, on velvollisuutemme yrittää ymmärtää, että heidän sijassaan toimin kenties aivan samoin. Jos näemme itsemme kehittyneemmäksi, on erityinen velvollisuutemme pitää huoli, että toinen lähtee luotamme parempana ihmisenä sen johdosta, että oli yhteydessä meihin. Kun surullinen ihminen tulee luoksemme, lähteköön vähemmän surullisena, koska olemme jakaneet hänen surunsa. Kun avuton tulee luoksemme, meidän ollessa vahvempia, lähteköön hän vahvistuneena voimastamme.

Me mittaamme toisiamme omalla mitallamme; oman kyvykkyytemme ja vaikeuksien kantokyvyn pohjalta. Niillä valmiuksilla emme kuitenkaan jaksaisi ehkä päivääkään, sen elämästä, jonka tekoja saatamme tuomita ja arvostella. Kohtuuttomilta tuntuvat vastoin-

käymiset, loukkaukset, jotka ajattemme, emme voi koskaan antaa anteeksi, kannattaa yrittää nähdä tämänhetkisen elämänsänsä yli. Varmuudella emme tiedä mitä syitä tai sitoumuksia taustalla on, emmekä sitäkään mikä on vastoinkäymistemme tehtävä. Tämän hetken kirous voi olla huomisen siunaus. Itseen tai läheisiään ei kannata loputtomiin ruoskia tuomiohengellä. Kun vaikeuksien antama opetus ja merkitys on oivallettu, on aika irrottaa mielensä menneen kahleista.

Haavoittumisenkin uhalla - uskalletaan olla tuntevia ihmisiä, jos ei jonkun kaukaisen tai vasosan vuoksi, niin rakkaudellisemman, ihmisyiden yhteiskunnan aikaansaamiseksi. Onhan tiedekin jo todennut, ihminen on onnellisin, tehdessään hyvää.

Tulee aika jolloin oppilas alkaa arvostaa Itseen, ei ylentämällä itseään muiden yläpuolelle, muttei myöskään alentamalla Itseen persoonallisuutensa alemmuuden tunnolla.

Vain Yksi on mestarimme, Hän antaa kullekin oikeat kysymykset ja vastaukset elää todeksi.

Tietolähteet, inspiroijat PE, HPB, Annie Besant, Kimmo Takanen Tunnelukkosi, Wikipedia, Karagulla-Kunz Tsakrat ja ihmisen energiakentät, henkilökohtaiset ja virtuaali ystävät.

Ruusu-Risti ry:n edustajat paikkakunnittain:

Iitti ° Pauli Loikala 040 838 1017

Jyväskylä ° Terttu Wiio 040 5795730

Kuopio ° Jouko Ikonen 050 341 8795

Oulu ° Vesa Raappana 044 279 6393

Rovaniemi ° Marketta Mylläri 040 762 6454

Siilinjärvi ° Anita Johansson 041 4952044

Tampere ° Alpi Ikäheimonen 0400 238 769

Vihti ° Jukka Sarno 040 567 7485

Porvoo ° Jorma Aunela 040 969 2096

Lappeenranta / Taipalsaari ° Paula Monto 040 590 4918

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	FI28 5720 9920 1090 47	TILISIIRTO GIRERING	
Saaja Mottagare	Ruusu-Risti lehti		
Maksaja Betalar			
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref.nr	
Tilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Fört.dag	EUR 25,00 €

Väinämöinen

Kalevalaa edelsi Lönnrotin "Runokokous Väinämöisestä" joka jäi Kalevalan luonokseksi ja sitä on nimitetty "Alku- Kalevalaksi". Se koostui 5052 säkeestä. Jo siinä nimenäkin tulee ilmi että Väinämöinen on Kalevalan keskeisin henkilö, joka esiintyy jo maailman-syntyrunoissa. Hän syntyy veden emosta ja ajelehtii kauan aalloilla, kunnes viimein saapuu puuttomalle maalle. Johon sitten Pellervoinen pellonpoika kylvää kasvillisuuden.

Myöhemmin Väinämöinen joutuu kilpalaulantaan Joukahaisen kanssa, joka on kuullut kerrottavan Väinämöisen viisaudesta ja tiedosta joista hän haluaa mitellä. Joukahaisen tieto on jonkunlaista tietoa mitattavista ja silmin havaittavista asioista, kuten kalojen kutuajoista ja muista luonnon ilmiöistä. Mutta kun Joukahainen väittää tietävänsä maailman synnyn ja haastaa Väinämöisen taisteluun. niin laulaa Väinämöinen Joukahaisen suohon. Tätä on pidetty maallisen tiedon ja henkisen tiedon vertauskuvana. Väinämöinen edustaa ikivanhaa henkistä tietoa johon verrattuna tieto aineenmaailman ilmiöistä on ikäänkuin "naisen tieto" eli tieto on vähäisempää. Se kuvaa myös kuinka vanhaa perimätietoa ei tule aliarvioida ettei käy kuten Joukahaisen, joka myös joutui anomaan armoa sen viisauden edessä. Väinämöinen edustaa pitkin Kalevalaa eri vaiheissaan Jumalallista tahtoa ja sen hallitsemää mahtia. Väinämöinen on tietäjä iän ikuinen, mutta hän ei rehvasetele tiedoillaan ja taidoillaan vaan on vaatimaton luojansa edessä, todetessaan että, "mitäpä minusta on laulajaksi taitajaksi, oispa

luoja laulamassa hämpä laulun laulaisi". Vähän samoin kuin Jeesus, joka sanoi "Älkää minua sanoko hyväksi, Isä yksin on hyvä." Todellinen tietäjä, viisas on aina nöyriellä mielin itse suuren elämän edessä.

Väinämöisen tietoon sisältyykin suuri kunnioitus luontoon joka heijastuu itse luonnonkin kunnioituksena Väinämöistä kohtaan.

Väinämöinen on ollut nimenä eri ihmisillä eri aikoina, se on ollut eräänlainen arvonimi. Väinämöinen on ollut rakentamassa kulttuuria ja esiintyy tässä muodossa vanhoissa kansanrunoissa. "Väinämöinen virret takoi" kertoo kansanrunous.

Kulttuurin luomisesta kertookin Kalevalan toinen runo, jossa Väinämöinen kaataa suuren kasken, mutta jättää yhden puun kaatamatta. Kun kokko kysyy syytä, sanoo Väinämöinen jättäneensä sen linnuille laulupuuksi. Kokko on tästä tyytyväinen ja syyttää kasken, jonka jälkeen Väinämöinen kylvää ohran.

"Minä kynnän kyyhättelen
Luojan sormien lomasta
Käen kautta kaikkivallan
Tälle maalle kasvavalle
Aholle ylenevälle"

Tässä kuten muuallakin töihin ryhdyttäessä pyydetään apua Ukko ylijumalalta ja Mannun eukko maanemännältä ja muilta luonnon hengiltä.

Kun Väinämöinen myöhemmin Pohjolan matkallaan joutui veden valtaan niin pelasti hänet pulasta samainen kokko, joka muisti kuinka

"heitit koivun kaatamatta
puun sorean seisomahan
linnuille lepeämiksi
itselleni istuimiksi.

Tässä voidaan nähdä vanhojen suomalaisten hienoa luontosuhdetta, jota kuvaa myös kohdaloaan itkevä koivu. Tästä koivusta Väinämöinen valmisti kanteleen, johon tammelta naulat, vääntimet visaperähän ja immeltä hiukset kieliksi.

Kun Väinämöinen soitti niin Vuoret loukkui, paaet paukkui, Petäjät piti iloa, Kannot hyppi kankahilla. Eli koko luonto herää kuuntelemaan ja iloitsemaan niin kivet, kasvit, eläimet kuin ihmisetkin.

Tuo Väinämöisen soitto sijoittuu kirjan loppupuolelle kun taas koivun jättäminen laulupuuksi on alkupään runoja. Näissä molemmissa tulee esiin viisaan ihmisen, Väinämöisen luontosuhde. Ilman tuota luontosuhdetta me emme kenties selviä elämässä ja totuudenetsinnässä mielenrauhamme säilyttäen ja valaistuen. Näiden kahden runon välille kuvaa Kalevala totuutta etsivän ihmisen eteneminen henkiselä tiellä älyn ja tunteiden puhdistumisesta, vihkimyksistä aina valaistumiseen asti.

Tämä Väinämöisen soitto on niitä upeimpia kuvauksia Kalevalassa, joka on minua erikoisesti koskettanut. Se on runossa 41 ja sen toisinto runossa 44. Näissä ilmenee "syvä kunnioitus luontoa kohtaan" ja luonnon kappaleet ovat täynnä tajuntaa ja yhtä läheisiä ihmiselle kuin

elävät olennot. Ihminen on rengas luonnon ketjussa ja vertainen kaikkien luonnon olioiden kanssa.

Ihmisen suhteesta luontoon, tässä tapauksessa Väinämöisen ja luonnon suhtautumisessa soitetaan näkyy miten suomalaiset tietäjät käsittivät ja tiesivät mikä ihmisen ja muun maailman suhde toisiinsa on.

Sanotaan että Tietäjän yli-ihmisen mahtavin ominaisuus on hänen miltei rajaton valta luonnon yli, mutta se ei ole väkivallalla tai väärin keinoin saavutettu, vaan "rakkauden kauneuden ja totuuden voimalla" on saavutettavissa luonnon myötätunto.

Raamatussakin sanotaan kuinka koko luomakunta odottaa Jumalan poikien tulemistä.

Intiassa on myös tällaisia esimerkkejä kuinka pyhä joogi istuu mietiskellen eivätkä eläimet pelkää häntä, vaan linnut tulevat lähelle eivätkä petoeläimet vahingoita. Tällaisia tarinoita kerrotaan myös Fransiskus Assisilaisesta.

Vaikka suhde luontoon on suurelta osin etään-tyntynyt on kuitenkin tutkimus luonnosta ja sen vaikutuksesta ihmisiin ja ympäristöön lisännyt tietoa ja osin myös selittänyt vanhojen uskomusten taustaa. Ne tapahtumat mitkä ajateltiin aiheutuvan erilaisten luonnonhenkien taholta pystytään osittain todistamaan hienoimmissa aineosissa tapahtuvina, kuten ns. metsäkylyvyt tai puiden kommunikoiminen keskenään.

Kasvien kuten eläintenkin terapeuttista vaikutusta on tutkittu ja sitä pystytään käyttämään hoitomuotona. Ei ehkä uskota luonnonhenkiin, mutta voidaan mittauksin todeta kuinka

esim. kasvin kosketus saa aikaan ihmisessä erilaisia rauhasten toimintoja ja ne tuottavat elimistössämme aineita jotka antavat meille mielihyvää. Jo pelkkä vihreän luonnon tai veden näkeminen tai kuuleminen saa aikaan positiivisia vaikutuksia.

Maassa elävät rihmastot ja pieneliöt viestittävät kasveilta toisille tietoa, jota on ruvettu tulkitsemaan. Myös kasvien ilmaa puhdistavia vaikutuksia on tutkittu ja hyödynnetty. Tämä tuo lähemmäksi nykyihmisen ymmärrystä sen Väinämöisen Jumalaisen tahdon mahdin tai ainakin jotain siitä.

Kalevalan lopussa viideskymmenes runo kertoo kuinka Väinämöinen kastaa Marjatan pojan, joka on marjasta syntynyt. Ensin Väinämöinen toteaa että olis poika suolle vietävä ja puulla päähän lyötävä. Mutta sitten kun poika

on itseään puolustanut kastaa Väinämöinen hänet Karjalan kuninkaaksi. Sen jälkeen Väinämöinen lähtee venehellä vaskisella yläisiin maa-emihin, alaisiin taivosihin, sitä ennen luvattuaan palata kun ei kuuta aurinkoa eikä ilmaista iloa. Mutta jätti kantelon jälille,

*Soiton Suomelle sorean
Kansalle ilon ikuisen
Laulut suuret lapsillensa.*

Vuosi 2016 on nimetty valtakunnalliseksi vihervuodeksi teemana kestävä Suomalainen maisema. Sekin voi osin johdattaa meitä Väinämöisen matkaan.

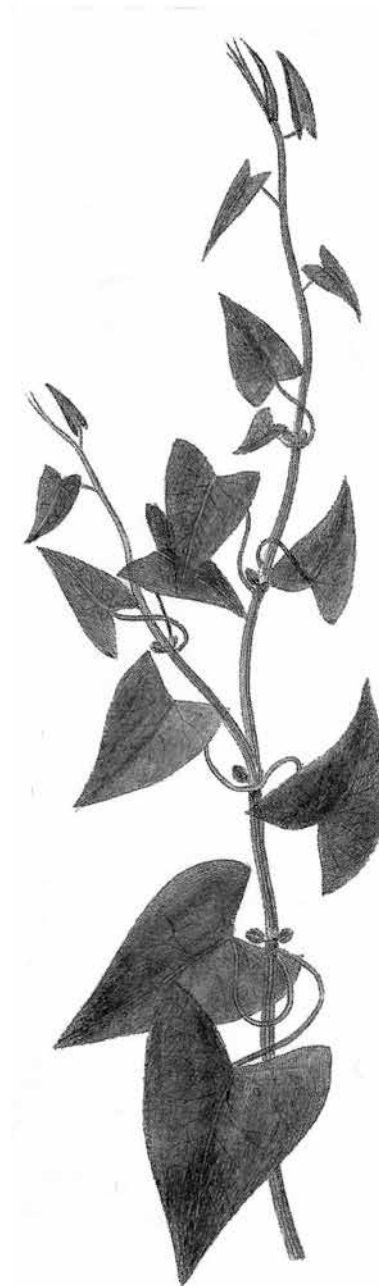

Matkalle

*Kultainen kehrä houkutteli
minut laskeutumaan rannalle
hitain, varmoin askelin.
Oli aika kohdata oleva
ja valmistautua muutokseen.*

*Ymmärsin hetken juhlan.
Kaipuuni lähteä kauas - aavan yli,
ja olla kaikessa läsnä.
Olin elin, tässä ja tiesin.
Odotin odottamatonta.*

Matti Koskinen

Jari Aaltonen Esitelmä pidetty 2009

Gnostinen voimakenttä maailmassa

JOHDANTO

Corpus Hermeticum on esseekokoelma filosofisia tekstejä joka kuvaa ihmiskuntaa, luontoa, kosmosta ja jumalaa. Tekstien ytimenä ihmisen suhde luontoon ja kosmokseen. Hermeettiset tekstit ovat siis hyvä alku lähteä käsittelemään henkisen universumin luonnetta ja ihmisen roolia fyysisen ja henkisen universumin välissä. Ihmiskuntaa ei käsitellä äärettömän pienenä ja epärelevanttina osana fyysistä universumia vaan itse kosmoksen aineettomana, abstraktina ainesosana (abstract essence of the cosmos itself).

Välitön, näkyvä maailma on hermeettisten tekstien mukaan vain abstraktin, aineettoman mielen ilmentymä joka voidaan käsittää vain ymmärtämällä yksilön minän oikea luonto.

Ensimmäisessä hermeettisessä esseessä nimeltä Poimandres, Ihmisen paimen, Hermes vastaanottaa vision, jossa selitetään luominen. Hänen visiossaan kaikki muuttuu valoksi ja valon sisällä muodostuu samanaikaisesti myös pimeys, joka kuvataan spiraalimaisena ilmiönä missä useita mutkittelevia poimuja tai kieroksia. Kuvaten ainetta (tai maata) tämä spiraalimainen muoto muuttuu vedeksi. Ja sitten Logoksen (sana) avulla aktiivinen valo (tuli) ilmestyy vedestä. Ilma ilmestyy myös valon muodossa ja kohooa maan ja veden yläpuolelle.

Hermeettisten tekstien mukaan valo on jumalan mieli (Mind of God) ja Logos on jumalan poika (Son of God). Vaikka jumalan mieli ja Logos kuvataan erillisinä aineettoman abstraktin todellisuuden aspekteinä, nämä muodostavat yhtenäisen kokonaisuuden.

Yhdessä jumalan mieli ja Logos kuvataan sanalla elämä ja se muodostaa näkyvän, havaittavissa olevan universumin alkujuuren. Universumin mieli ja Logos kuvataan valon muodossa olevana energiana mistä kaikki aine saa alkunsa ja kasvaa yli kaikkien rajojen.

Jumalan perusolemus on mieli, jota voidaan kuvata universumissa toistaiseksi vain tuntemattomana, äärettömänä kokonaisuutena. Mielestä tulee esiin Logos, edustaen periaatteita jotka muodostavat kaiken joka on olemassa. Mielen sisällä on myös arkkityyppinen muoto (archetypal form) josta muodostuvat fyysisen todellisuuden yksityiskohdat, jotka ovat olemassa ennen aineen luomista. Jos sellainen asia kuin jumalan perusolemus ovat olemassa, kuten hermeettiset tekstit antavat ymmärtää, silloin juuri mieli on jumalan perusolemus. Mikä tämä perusolemus on, vain mieli itsessään tietää sen tarkasti. Sen vuoksi mieltä ei voi erottaa jumalan perusolemuksesta.

Hermeettisessä esseessä nimeltä "about common mind", jumalaa kuvataan energiana ja voimana. Aine on erillinen osa jumalaa sen vuoksi, että se voidaan katsoa avaruuden laadullisuudeksi.

Fyysinen materia universumissa on itse aikaansaatu ja itseriittoinen. Materia on modernin kosmologian ja alkuräjähdysteorian mukaan syntynyt tyhjästä alkuräjähdyksessä, jossa universumin kaikki massa oli tiivistynyt yhteen pisteeseen. Tällä tavoin ymmärrettynä myös universumi on itseaikaansaatu ja itse-riittoinen.

Logoksesta on syntynyt abstrakti, aineeton kosmos ja aineettomasta, henkisestä universumista itse näkyvä universumi. Tässä on toteutunut vanha hermeettinen viisaus, niin ylhäällä kuin myös alhaalla.

Raamatussa sanotaan, että jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen. Hermeettisissä teksteissä taas sanotaan, että jumalan mieli loi jumalan kuvan, toisen, formatiivisen, ns. kehittyvän mielen joka on aineeton, abstrakti kosmos. Tämä universumissa vaikuttava toinen, "formatiivinen mieli" saattaa itsensä fyysiseen muotoon ja sen tuloksena on syntynyt kaikki materia, joka on jatkuvassa liikkeessä.

Tieteelliset näkemykset aineettomasta universumista

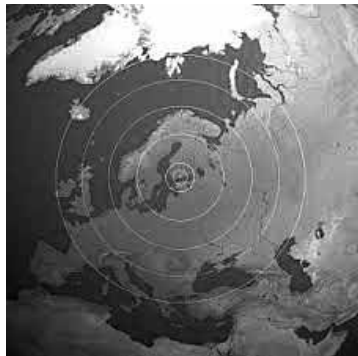
Tämä hermeettinen näkemys muistuttaa paljon nykyistä kvanttimekaniikan näkemystä kvanttimekaanisesta energiamerestä, joka on tyhjässä avaruudessa olevaa energiaa. Tämä värähtely-

energia on myös dynaamisessa vuorovaikutuksessa kaiken näkyvän aineen kanssa. Aineen salaisuus piilee siis tässä näkymättömässä energiameressä. Hermeettisten tekstien jumalan kuva, formatiivinen mieli on siis nykyfysiikan lakien mukaan kvanttimekaaninen värähtelykenttä, nollapiste energiakenttä (Zero-Point Field) joka ylläpitää kaikkea aineellista maailmaa ja myös valon olemassaolo olisi mahdotonta ilman tätä kenttää. Jos tämä kenttä otettaisiin pois niin silloin häviäisi samalla kaikki aine ja valo universumista ja kaikki aine ja tila kutistuisi kasaan yhteen pisteeseen. Tämä kvanttimekaaninen energiameri värähtelee kaikilla

mahdollisilla taajuuksilla ja sen värähtelyn uskotaan ylettyvän universumissamme taajuudelle 1,86 x 1043 Hz. Tätä taajuutta kutsutaan siis nimellä Planckin taajuus, joka on samalla, tuntemamme Universumin korkein mahdollinen taajuus. Erittäin mystiseksi tämän taajuuden tekee se, että mitattavan sähkömagneettisen säteilyn spektrissä, gammasäteiden taajuus ulottuu alueelle 1021 Hz. Kvanttifysiikan mukaan on siis olemassa luomakunnan alue, jonka värähtely on laitteilla mitattavan sähkömagneettisen säteilyn ulkopuolella. Silti tämän erittäin korkean kvanttimekaanisen värähtelyn uskotaan

olevan vastaus moniin tiedeyhteisöä kauan askarruttaneisiin kysymyksiin. Mistä aine saa energiansa? Mistä valo saa energiansa. Tätä näkökulmaa edustaa mm. astrofysiikko Bernard Haisch, jonka tapasin hänen kauniissa kodissaan San Josessa vuonna 2008. Bernard Haisch toimi nollapiste-energiaa tutkivan instituutin johtajana vuosina 1997-2002 (California Institute of Physics and Astronomy, CIPA)

Se herättää myös paljon uusia kysymyksiä. Mikä on tämän kentän tehtävä? Onko mahdollista mitata näitä energioita? Onko tällä kentällä tietoisuus. Onko tämä kvanttikenttä sama asia kuin muinaisten sivilisaatioiden ja myös ruusuristiläisten tuntema universumin ajatusaine? Onko ZPF sama asia kuin jumalan kuva, niin kuin hermeettisissä teksteissä ja raamatun luomiskertomuksissa sanotaan. Toimiiko siis jumalan mieli tällaisen kvanttimekaanisen värähtelykentän

kautta. Toteutuuko tässä tavallaan raamatun sana: hänessä me elämme ja liikumme. Seurauksena kuolemattomasta, abstraktista ja aineettomasta lähteestä, jumalan mielestä, universumi on elävä ja samalla kuolematon kokonaisuus- toinen jumala, jumalan kuva, niin kuin vanhan testamentin luomiskertomuksien sanotaan.

Kvanttifysiikko David Bohm esitti kirjassaan "The Wholeness and implicate order" näkemyksen missä universumin järjestystä luovat vaikutukset ja tiedot ovat olemassa korkeamman todellisuuden näkymättömässä valtakunnassa ja niitä voi ihminen tarvittaessa käyttää. Tämä näkemys muistuttaa paljon muinaisten kulttuurien näkemyksiä henkisestä universumista.

Mielestäni tämä formatiivinen, muotoja luova mieli maailman kaikkeudessa on kaiken luovuuden lähde. Tämä hienojakoinen ajatusaine universumissa reagoi erittäin herkästi myös ihmisten ajatuksiin ja toiveisiin. Voidaan siis sanoa, että maailmankaikkeudessa vallitsee laki, joka pyrkii toteuttamaan ihmisen toiveita ja tavoitteita. Kirjassaan the "Secret", australialainen kirjailija Rhonda Byrnes käsittelee seikkaperäisemmin tätä hermeettistä totuutta mitä jokainen voi meistä toteuttaa elämässään myös käytännössä ja parantaa siten oman elämänsä olosuhteita ja elämänlaatua.

Positiivisen ajattelun voima

Onnetonta on tavallaan myös se, että tämä ajatusaine ei millään tavalla suodata ihmisen mie-

len ja ajatuksen laadullisuuksia. Universumin ajatusaine alkaa värähdellä yhdessä ihmisen mielen lähettämän signaalin kanssa. Tähän toiseikkaan perustuu positiivisen tai negatiivisen ajattelun voima. Ihmisen elämästä tulee hänen ajatustensa ja tavoitteidensa kaltainen, ennen tai myöhemmin. Hätkähdyttävä, mutta samalla yksinkertainen hermeettinen laki. Niin ylhäällä kuin alhaalla.

Tässä lienee syytä korostaa asenteen ja positiivisen ajattelun merkitystä elämässä. Valoisa ja positiivinen elämänasenne on ehdottomasti ihmisen ja yksilön tärkein voimavara ja elinvoiman lähde. Jos tämä elinvoiman lähde tyrehtyy, seuraukset ovat usein moninaiset ja vakavat ja josta seuraa myös ristiriitoja eri elämänalueilla. Asia voidaan myös yksinkertaistaa seuraavaan lauseeseen: Kaikki yksilöiden, yhteisöjen, kaupunkien, valtioiden ja jopa ihmiskunnan moninaiset ongelmat ratkeavat positiivisen ajattelun ja toiminnan kautta. Se on samalla kaiken henkisen kehityksen perusta.

Positiivisesta ajattelusta kumpuaa viime kädessä kaikki muutkin tärkeät ominaisuudet kuten kärsivällisyys ja pitkäjänteisyys, innostus, ihmisen elämänihanteet, kyky asettaa innostavia tavoitteita itselleen, tavoitteellisuus, huumorintaju, suhteellisuuden taju, etiikka ja ihmisten välinen kunnioitus. Positiivinen ajattelu toimii energiavarastona kaikelle luovalle ja inhimilliselle toiminnalle elämässä. Se on myös alkuaskel korkeampien ja nopeampien energioiden maailmaan ja yleensä parempaan elämään.

Otetaan muutamia esimerkkejä positiivisen ajattelun voimasta.

Louise Hay, sairastuessaan lääkäreiden mukaan parantumattomasti kehitti uudenlaisen hoitomuodon vaihtoehtona leikkaukselle. Hoitomuoto piti sisällään vain affirmaatioita, visualisointia, ruokavalion muutoksen ja psykoterapiaa. Tärkeää parantumisprosessissa oli myös saada aikaan positiivinen minäkuva ja päästä eroon negatiivisista ajatusmalleista. Kuudessa kuukaudessa syöpä oli täysin hävinnyt. Hänen kirjojaan on myyty yli 40 miljoonaa kappaletta. Häntä pidetään myös yhtenä positiivisen ajattelun pioneereista Norman Vincent Pealen ja Wayne Dyerin kanssa. Hayn kirjojen kautta miljoonat ihmiset kautta maailman ovat oppineet parantamaan elämänsä laatua Hayn esittämien yksinkertaisten ohjeiden avulla.

Tri David Hawkins tutki koko elämänsä ajan ihmisen käyttäytymistä ja erilaisten tietoisuuden tasojen vaikutusta ihmisen hyvinvointiin. Hän kehitti logaritmisien asteikon 1-1000 välille ml. ideat, tunteet, ajatukset, taideteokset, musiikki, tiede, nämä kaikki resonoivat ihmisessä jollain tavoin. Asteikon 200 ylittävät arvot merkitsevät positiivisia ja parantavia voimia. Asteikon 200 alle menevät arvot taas edustavat heikentäviä ja tuhoavia voimia elämässä. Hän tuli myös siihen tulokseen että 87% ihmiskunnasta on sellaisella energiatasolla joka heikentää heitä.

Pieni esimerkki [positiivisen ajattelun voimasta, perustuen David Hawkinsin 29 vuoden tutkimuksiin:](#)

- Yksi henkilö, jonka elämässä on optimismin energiavärähtelyjä ja halua välttää toisten arvostelemista, voi kumota 90 000 sellaisen henkilön negatiivisuuden, jotka ovat alemmalla, heikentävällä energiatasolla.

- Yksi henkilö jonka elämässä on puhtaan rakkauden energiavärähtelyjä ja joka syvästi kunnioittaa kaikkea elämää, kumoaa 750 000 sellaisen ihmisen negatiivisuuden jotka elävät elämää heikentävillä energiatasoilla

- Yksi henkilö jonka elämässä on autuuden, valaistumisen ja äärettömän rauhan värähtelyjä, kumoaa 10 miljoonan henkilön negatiivisuuden, jotka elävät heikentävällä energiatasolla (näitä ihmisiä maailmassa Hawkinsin mukaan vain parisenkymmentä!)

Edellisten esimerkkien valossa positiivisen ajattelun ja elämänasenteen pitäisi kuulua pakollisiin koulujen oppiaineisiin jo ekaluokalta lähtien. Miksi niin? Siksi koska positiivinen asenne on opittavissa, mielen hallinnan ja itsekasvatuksen kautta. Silloin kotoa ja televisiosta tulevat vahingolliset ajattelumallit eivät pääse vaikuttamaan lapseen ja nuoreen ihmiseen.

Yhteistyö universaalin mielen kanssa

Kvanttifyysikko David Bohm totesi kirjassaan ”The Wholeness and Implicate Order”, että ihminen voi tehdä yhteistyötä universaalin mielen kanssa. Jotta ihminen voi työskennellä yhdessä universumin luovien voimien kanssa, ensimmäisenä ehtona on, että hänellä on vahva

luottamus ja usko, että hän on osa tätä henkistä universumia ja kykenevä tekemään yhteistyötä universaalin mielen ja tämän maailmankaikkeuteen jakautuneen hienon ajatusaineen kanssa. Jotta universumin luovat energiat voivat työskennellä kanssasi sinun pitää muistaa, että sinussa itsessäsi pitää olla vastaavuus universumin luovan mielen kanssa. Kuvallinen ajattelu on myös tärkeä osa prosessia. Mielikuvitus on tärkeämpää kuin tieto sanoi Albert Einstein jo aikanaan. Positiivinen ajattelu ja elämänasenne, stressitön, huolista ja kiireestä vapaa mieli, ehdoton luottamus universaalien, elämää ylläpitävien voimien olemassaoloon sekä kyky nähdä elämänsä tärkeät tavoitteet mielessään selkeinä kuvina ovat muutamia avaimia universaaliin yhteistyöhön. Monet henkiset kirjailijat ovat korostaneet imaginaation, kuvallisen ajattelun tärkeyttä tässä prosessissa, Rudolf Steiner, Wayne Dyer, Louise Hay ja Lynne McTaggart, muutamia mainitakseni. Miljoonat ihmiset ovat onnistuneet parantamaan omaa elämäänsä ja sen laatua huomattavasti positiivisella ja henkisemmällä elämänasenteella. Olen varma, että tämä toimii myös sinun kohdallasi.

Universumin luovia voimia ei voi koskaan tavoittaa pakonomaisesti. Ne tulevat luoksesi kuin kissa noudattaen Taon oman luonteensa lakeja eikä niitä voi käskä. Universumin luovia voimia voi verrata jumalalliseen tuuleen, joka nostaa ihmisen ylös taivaalle kuin leijana. Jos värähtelytasosi heikkenee, kannatteleva ilmavirtaus vastaavasti heikkenee ja leijana tulee alemmas tai jopa tippuu maahan.

Materia Magica

Vanhat ruusuristiläiset puhuivat myös gnostisesta voimakentästä, josta ruusu-

ristiläinen saa voimansa ja josta hän elää. Ruusuristiläisten mukaan tähän kenttään kuuluu oleellisena osana **Materia Magica, salaperäinen henkisen universumin ajatusaine.**

Universumi itsessään on täynnä tätä ainetta ja siinä toteutuu jumalan alkuidea maailmasta ja ihmiskunnasta. Tämä alkuperäinen aine sisältää periaatteessa kaikki tuntemamme ja meille edelleen tuntemattomat elementit, aineet ja voimat. Suuri elämän hengitys sytyttää alkuperäisessä aineessa alkuperäisen ihmisen sielun, mikrokosmisen ihmisen ilmennysalkion ja herättää sen eloon. Tuntematon henki liikuttaa elävää vettä saattaakseen sen ilmentymään. Jumalan henki liikkuu vetten päällä.

Tämä prosessi tunnetaan suomalaisessa ruusuristiläisyydessä nimellä ”Kristuksen syntymä” tai Christus-in-Nobis, Kristus meissä. Kosminen, universaali voima, herää ihmisessä tavallaan eloon. Eräänlainen ”pieni vihkimys” vanhaa teosofista sanastoa lainatakseeni. Käsittäkseni tämä henkisen kehityksen alkuprinsiippi ja henkisen uudistumisen liikkeellepaneva voima on sama kaikissa sivilisaatioissa ja se on pätevä kaikille älykkäille olennoille maailmankaikkeudessa, koska tämä henkinen alkuprinsiippi on luonteeltaan kosminen ja universaali. Puhutaanhan suomalaisessa Ruusu-Risti-seurassa myös kosmisesta Kristuksesta.

Henkisen uudistumisen prosessissa ihmisessä alkaa työskennellä universumin jumalallinen elämäkenttä, Gnosoksen kenttä, joka on luonteeltaan seitsenkertainen ja se ylläpitää

ja ravitsee luomakuntaa ja elämää ylläpitäviä voimia universumissa. Se muovaa, ravitsee ja ylläpitää myös alkuperäistä elämänainetta, materia magicaa, jossa jumalallinen ajatus ilmenee (tsitta). Tämä sama aine on myös käytettävissä ihmisen alkemiallista, henkistä kehitysprosessia varten.

Ihmisen Gnostinen alkuperuste

Kaikissa mysteeriokouluissa etsivän ihmisen huomio kohdistetaan ihmiseen itseensä kätkeytyvään gnostiseen alkuperusteeseen. Gnostikot sanovat sydämen gnostista alkuperustetta myös kipinäksi, tuliprinsiipiksi. Jos kipinä onnistutaan sytyttämään liekkiin, tuli uudistaa prosessissa ihmisen Hengen, sielun ja ruumiin. Kultaisen Ruusu-Ristin koulu puhuu transfiguraatioprosessista. Prosessi toteutuu erilaisena jokaisen ihmisen kohdalla hänen luonteensa ja mahdollisuuksiensa mukaan. Kaikkia ihmisiä yhdistää kuitenkin sisäinen olemuksen ydin, kätkeytyvä henkikipinäatomi. Tämä alkuperuste sijaitsee ihmisen sydämessä. Gnostista tietoisuutta ei voi kuitenkaan hankkia älyllisen tiedon avulla tai seuraamalla toisia ihmisiä, esim. mestaria. Mestarit kylläkin voivat merkittävästi nopeuttaa prosessia, mutta yksilön oma pyrkimys lopulta määrää tuloksen. Se on itseauktoriteetin ja itsensä vapaamuurariuden tie. Niin kauan kuin ihminen ei sitä seuraa, ei hänen ole mahdollista saavuttaa itsetuntemusta.

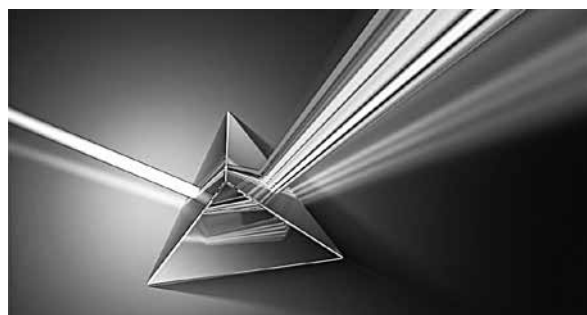
Henkikipinä ihmisessä herää Hengen, sielun ja ruumiin kolminkertaisessa prosessissa. Tämän tekee mahdolliseksi kosmisesti toimiva Kristusvoima tai hermeettisten tekstien Pymander, Gnostikkojen Pleroma. Se on

välittäjävoima, joka on lähtöisin alkuperäisestä jumalan luonnosta, joka toimii hänen sisällään ja ulkopuolellaan. Se on universaali Jumalan mieli. Gnostikot nimittävät tätä uudistavaa voimaa Gnosikseksi, sydämen eläväksi tiedoksi. Gnosis vie ihmisen prosessissa myös uudistaviin tekoihin ja se tuo mukanaan yli-inhimillisen erottelukyvyn.

Raamatussa prosessia kuvataan termillä uudestisyntymisenä vedestä ja hengestä (Joh.3) joka tarkoittaa uudestisyntymistä jumalallisen elämänkentän alkuperäisestä aineesta, Materia Magica:sta. Nämä universumin korkeamat, hienoaineiset henkiset energiat, jumalallisen mielen ajatusaine alkaa työskennellä ihmisessä. Universumin perustavaa laatua oleva luonne, arvokkain henkinen alkuperuste on siis olemassa kaikkialla maailmankaikkeudessa ja ihminen on osa sitä. Ihmisen mikrokosmos on yhteydessä makrokosmukseen. Ihmisen mikrokosmos kentässä voidaan erottaa kaksi olentoa: korkeampi itse ja alempi itse. Korkeampaa itseä, jota kutsutaan myös auriseksi itseksi, ympäröi magneettikuori, johon mikrokosmos menneisyys on tallennettu.

Menneisyys ilmenee alemmassa itsessä karmana. Persoonallisuuden kohtalo, luonne ja taipumukset johtuvat siitä. Aioneja kestäneen prosessin aikana mikrokosmukseen on kehittynyt korkeampi itse ja alempi itse, joita kumpaakin sitoo dialektisen maailman lainalaisuus.

Mikrokosmosen ja makrokosmosen välinen suhde

Nykyihminen on sellaisena kuin hänet tunnemme mikrokosmos ajallinen ilmennys. Tämä mikrokosmos on kuolematon. Vain muoto, jossa mikrokosmos ilmentää itseään, mainen persoonallisuus, tuhoutuu kerta toisensa jälkeen. Näin ruumiillistuminen seuraa toistaan. Jälleensyntyminen on siis ihmiselle annettu mahdollisuus jatkaa hengen ja sielun kehitysprosessia.

Ihmisen persoonallisuus muodostuu neliosaisesta ruumiista, fyysis, eeterinen, astraalinen ja mentaalinen ruumis ja tämä neliosainen persoonallisuus ilmaisee itseään mikrokosmos ilmennys eli hengityskentässä. Hengityskentän nimi johtuu siitä, että persoonallisuus elää ja hengittää sen voimista. Tämä kenttä tallentaa myös aikaisempien elämien tulokset ja kokemukset.

Hengityskentän ympärillä on mikrokosminen taivaankansi, jonka alla persoonallisuus on ikään kuin mikrokosmos maa. Mikrokosmista taivaankantta kutsutaan lipikaksi, mikä tarkoittaa kirjuria, tallentajaa. Lipika muodostaa magneettipisteiden, voimaprinsiippien ja säteilyjen järjestelmän, joka määrää millainen aurinen itse on.

Mikrokosmos rakenne maailmankaikkeudessa on samanlainen. Asiaa käsittelevä hyvin vanha tiede on luonut pohjan maanpäällisen elämän synnystä ja itse maan

kehityksestä makrokosmisen taivaankannen vaikutuksesta. Niin ylhäällä kuin alhaallakin. Lipikan vaikutukset ja hengityskenttä muodostavat tietynlaisen luovan tulen. Tuo tuli on muovannut jokaisen ihmisen, ja joka sekunti hän elää siitä. Se heijastuu hänestä. Aurisen tulen tila ei pysy kuitenkaan kaiken aikaa samana, vaan antaa kuvan alemman itsen sen hetkisestä elämäntilasta. Tämä toiminnan ja reaktion lainalaisuus muuttaa mikrokosmisen taivaan magneettipisteitä: vanhoja valoja sammuu ja uusia syttyy.

Aurinen olemus ja persoonallisuus pitävät yllä toisiaan. Nykyihmiselle korkeampi itse on tavallaan vain dialektisten voimien keruu- ja muuntoasema. Se on kohtalokas lenkki ihmisen ja dialektisen maailmankaikkeuden, makrokosmos voimien välillä.

Ikivanhojen ruusuristiläisten oppien ja kultaisen ruusu-ristin oppien mukaan korkeampi itsekkin kuuluu dialektiseen kuolevaan maailmaan. Vain henkikipinäatomi, mikrokosmos henkinen alkuperuste voi todella muuttaa ihmisen.

Makrokosmosessa olevaa henkikipinää, korkean värähtelyn henkiainetta edustaa **Gnosis tai kosminen Kristus.**

Valon mahti, Gnosiksen säteily, ei siis kohdistu ihmisen mikrokosmosessa sijaitsevaan alempaan ja ylempään minään jotka molemmat kuuluvat kuolevaan dialektiseen maailmaan. Se kohdistuu vain ihmisen henkikipinäatomiin, joka sijaitsee sydämessä.

Ihmisen transfiguraatioprosessia on kuvattu myös Ilmestyskirjan 1. luvun 9 jakeessa joka

kuvaa Patmoksen saarella olevaa Johanneksen hahmoa. Hänen aurisen taivaankantensa voimakemukset sammuvat. Hänen mikrokosmosseensa ilmaantuu uusi taivas ja uusi maa.” Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan”.

Ei ole millimetriäkään tyhjää avaruutta, jota nämä energiat eivät läpäisisi.

Gnosis ja sen tervehdyttävä toiminta

Jos ihmisessä elää lämmin mielenkiinto Gnostista ja sen tervehdyttävää vaikutusta kohtaan ja tähän mielenkiintoon liittyy selvää tahdontoimintaa, silloin ajatusten ja tahdon aiheuttama toiminta ei ole tavallisen luonnon aiheuttamaa. Olemme esitelmän aikana huomanneet, että koko persoonallisuutemme on mikrokosmos ilmennys eli hengityskenttään kahlittuja joista keskeinen on astraalisfääri. Myös ihmisen mentaalinen elämä on suurelta osin dialektisen luonnon kahlitsema. Kuinka voi siis olla niin, että ihmisen mielenkiinto suuntautuu Gnosikseen. Elävä ja aito kiinnostus Gnosikseen ei ole peräisin ihmisen kuolevasta luonnosta, sillä luonnontilamme ovat dialektisten voimien valvonnassa.

Uudenlainen ajattelu ja uudenlaiset tunteet voivat siis tulla vain ulkopuoleltamme, Gnosiksen kosminen säteily tulee henkiin järjestelmäämme sydämen kautta ja antaa ajatuksillemme uuden suunnan.

Tilanteen tiedostaminen merkitsee tietoisuuden keskuksen siirtymistä sydämeen, ja ainoastaan sydämen tietoisuus pystyy vastaanottamaan aidosti kosmisia, gnostisia vaikutteita järjestelmään. Sydän avautuu silloin gnostiselle säteilylle, jotka sulautuvat vereen,

kulkeutuvat verenkierron mukana sydäimestä päähän ja alkavat vaikuttaa mielenlaatuun.

Henkiset transformaatiokokemukset eivät kuitenkaan ole minkään uskonnon, lahkon tai järjestön yksinoikeus. Henkiset lait ovat luonteeltaan universaaleja. Ne toimivat ihmisessä samalla tavalla maailmankatsomuksesta ja uskonnosta riippumatta. Vain ihmisen sisäinen muutos on prosessissa olennaista. Pitää siis muistaa, että Gnosis, kosminen henkikipinä ei erottele ketään maailmankatsomuksen tai uskonnon perusteella. Sen piiriin kuuluvat niin ikään syvästi uskonnolliset ihmiset, kristityt, juutalaiset, hindut, buddhalaiset. Vain ihmisen pyrkimys ja kiinnostus kehittyä henkisesti on ratkaisevaa Gnosiksen kannalta.

Kirjallisuusviitteet.

Dr. Jane Ma'ati Smith. The Emerald Tablet of Hermes & Kybalion. Two classic books on Hermetic Philosophy. 2008.

Edward Malkowsky. The Spiritual Technology of Ancient Egypt. Sacred Science and Mystery of Consciousness. 2007. Inner Traditions.

David Bohm. The wholeness and implicate order. 1982.

Wayne Dyer. Pyrkimyksen Voima. WSOY. 2006.

Dr. Edgar Mitchell. The Way of the Explorer. An Apollo Astronaut's Journey Through the Material and Mystical Worlds. 2001.

Rhonda Byrnes. The Secret. 2008 (suomenkielinen painos)

David Hawkins. Power vs. Force. The hidden determinants of human behaviour. 2002.

Lectorium Rosicrucianum. Perehtymiskurssi. Kulaisen Ruusu-Ristin kansainvälinen koulu. 2009.

Ruma

Isoäitini on ruma.

Hänellä on ryppyinen iho

kalvakkat kädet,

harmaa tukka

ja suuret sieraimet.

Ville, 2 vuotta.

Isoäitini on pehmeä.

Hänellä on lämmin syli,

lempeät kädet,

rauhottava hengitys

ja rauhallinen ääni.

Ville, 4 vuotta.

Isoäitini on hauska.

Hän kertoo minulle satuja,

jännittäviä tarinoita,

yllättäviä kertomuksia

ja saattaa minut uneen.

Ville, 7 vuotta.

Isoäitini on ymmärtäväinen.

Hän jaksaa kuunnella minua,

kun huolet painaa,

nuoruus ahdistaa

ja huominen pelottaa.

Totesi Ville, 15 vuotta.

Isoäitini on opettavainen.

Hän opettaa minua torumatta,

moittimatta mitenkään,

kehottaen rakentamaan

ja antamaan anteeksi.

Ville, 28 vuotta.

Isoäitini on lempeä.

Hän muistuttaa minulle rakkaudesta,

epäitsekästä tunteesta,

uhrautuvasta palvelusta

ja totuuden löytämisestä.

Ville, 35 vuotta.

Isoäitini on kaunis.

Kuolleena hän muistuttaa kuolemasta,

tämän elämän tarkoituksesta,

löytämisen merkityksestä

ja kaiken takana olevasta viisaudesta.

Totesi, kaikesta kiittäen

Ville 42 vuotta.

Matti Koskinen

Paula Monto

Elämän kaarella

Elämä, kuten valokin, ilmenee kaarevissa muodoissa. Ihmisinä me olemme osa suurta elämän kehitystä tässä kosmoksessa. On kuljettu läpi valtavien muutosten kivi-, kasvi- ja eläinkunnan kautta ihmisyyteen, yksilöllisyyden heräämiseen ja kehitykseen. Kehityskaari ei kuitenkaan pääty täydelliseen ihmiseen vaan jatkuu loputtomasti kohti Logosta ja edelleen laajempaa tietoisuutta. Teosofisen ajattelun perusidea on ykseys ja ykseyteen - tai Kristustajuntaan me palaamme uudistuneina, omien ponnistusten sekä korkeamman armon ja avun kautta. Tässä ja nyt ollaan kuitenkin kehityksen kannalta tärkeimmässä kohdassa, ikuisessa nyt -hetkessä, joten tarkastellaan lähemmin tätä ihmiselämää.

Fyysisen elämän alkutaipale

Maaelämä, maapallo on se paikka jossa pääasiallinen edistyminen tällä kertaa tapahtuu. Elämä on aina arvokas mahdollisuus. Hedelmöittymishetkestä kaikki alkaa tällä fyysisellä tasolla ja siitä kun jälleensyntyvä sielu asettuu kehittyvään alkioon. Hedelmöittymishetki on upea ja juhlallinen. Siinä kaksi voimaa, positiivinen ja negatiivinen, yhtyy muodostaen valtavan magneettisen vetovoiman jonka vaikutuksesta luonnonhenget ja deevat alkavat toimia sikiön muodostamiseksi. Voisin kuvata sitä hetkenä jolloin suuri, valospiraalina ilmenevä sinfonia soi uuden elämän kunniaksi. Se soittaa uuden elämän laulua tuoden esiin kaikkein kauneimmat ja heleim-

mät soinnut, kertoen elämän laskeutumisesta tähän rakkauden kouluun. Näin itse koin hetken jolloin oma lapseni ilmoitti tulostaan.

Kohtuaika kuvaa jo jollain lailla tuota alkamassa olevaa elämänkaarta. Kohdussa oleva lapsenalku voi vaikkapa liikkumisellaan kertoa onko sieltä tulossa rauhallinen mietiskelijä vai ahkera liikkeellä olija. Odottava äiti voi vaikuttaa paljonkin kasvavaan ihmiseen sisällään, antamalla hyvien energioiden esim. musiikin kokemuksia ja pitämällä omat ajatus- ja tunne-energiat valoisina. Kohdussa oleva lapsi ottaa vaikutteita vastaan koska rakennustyössä avustavat luonnonhenget ja syntyvä sielu käyttävät hyväkseen vaikutteita ja tapahtumia joita äidin kautta koetaan. He myös suojelevat alkiota vaarallisilta ulkoi-silta tapahtumilta. Karmalliset tapahtumat kuitenkin läpäisevät suojaavat vaikutukset ja siten vaikuttavat sikiön kehitykseen. (Tutkimuksissa todettu esim. äidin tunteiden suora siirtyminen sikiöön ja sen käytökseen.) Ensin rakentuu mentaali- ja astraalipuoli, joiden pitäisi olla täysin valmiita noin kahdeksannelle raskauskuukaudelle tullessa joten jo alussa voidaan vaikuttaa lapsen henkisiin ja älyllisiin ominaisuuksiin. Puolen vuoden jälkeen jälleensyntyvän sielun huomio siirtyy jo enemmän fyysisen kehon puolelle.

Viimeisinä kolmena kuukautena voidaan vaikuttaa erityisesti ruumiillisiin ominaisuuksiin sillä se on fyysis-eetterisen puolen hienosäätöä; esim. aistit tarkentuvat (huo-

mioi ympärillä oleva äänimaisema). Kohdussa kehitys tapahtuu siis ylemmältä, hienommalta tasolta alaspäin kohti karkeampaa ja syntymässä sielu menettää tietoisuuden fyysiseetteriselle tasolle ja on sitten paremminkin yhteydessä astraaliin (Geoffrey Hodson).

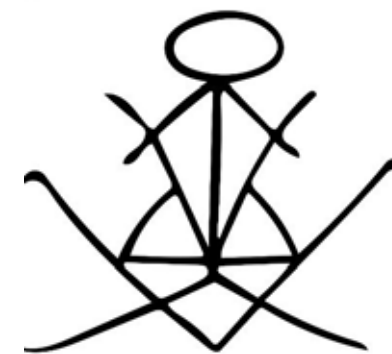
Myös syntymäprosessi kuvaa koko alkavaa elämää, joten synnytyskertomuskin voi toimia vinkkinä siitä minkätyyppinen elämä on edessä. Siis jos synnytyssalissa on tarvittu paljon apukäsiä vaikeuksien takia, voi jo valmistautua siihen että syntyvä ihminen tarvitsee paljon tukea ja apua jottei elämä suistu tieltä ojan puolelle. Helppo synnytys taas kertoo että ihminen kulkee elämänvirran mukana ilman suurempia ongelmia.

Ensimmäinen henkäys ja sen ajankohta, joka astrologiassa osoittaa nousumerkin, kertoo mitä tähän elämään on tultu opettelemaan, mitä kohti ollaan kulkemassa omalla kehityspolulla. Nousumerkki on siis yksi tärkeä työkalu joka kannattaa hankkia tietoonsa ja työkalupakkiinsa.

Eläinrata ja ihmisen ikäkaudet

Ihmisen kehitystä voidaan tarkastella jakamalla maaelämä erilaisiin jaksoihin. Olen jakanut nämä elämän eri teemajaksot tällä kertaa eläinradan merkkien mukaan. Tämä on tietysti vain keskimääräisiä aikoja ja tapahtumia kuvaava suora tapa tarkastella eläinrataa, joka ei sellaisenaan istu yksittäisen ihmisen elämään, koska jokainen kehittyy yksilölliseen tahtiinsa. Käytän seitsenvuotisjaotusta sillä se istuu hyvin astrologiseen tarkasteluun.

Saturnus, joka on merkittävä tekijä erityisesti henkistä kehitystä arvostavalle ihmiselle, on vaikuttamassa elämään noin seitsemän vuoden välein voimakkaammin joten näihinkin vaikutuksiin voidaan rinnastaa elämän eri jaksoja. Tämä käyttämäni jaotus on vain yksi mahdollinen; Ervast on käyttänyt kirjoituksissaan viisivuotiskausia jotka hän vielä ryhmittää kolmen kokonaisuudeksi eli 15 vuoden periodeiksi (mm. P.E: ihmiskunnan alkuperäinen kieli ja kirjoitus).

Syntymä Oinas	Alkuvoima, parabrahman. Uteliaisuus herää, aletaan imeä vaikutteita. "Alkuun puskeminen"
0 – 7 v Härkä	Juurten luominen, perusenergioiden vahvistaminen. Itsepäisyys, päättäväisyyden harjoittelu (uhmaikä). Rakkausluonteen ja kauneudentajun kehitys. Epävarmuus perusturvallisuudessa herättää omistushalun.
7 – 14 Kaksonen	Koulukypsyys. Uudet auktoriteetit sekä uusien asioiden opettelu ja kokeminen. Vilkkkaus ja pinnallisuus.
14 – 21 Rapu	Auktoriteettien kyseenalaistaminen (Saturnuksen oppositio), voimakkaat tunteet, jopa tunteisiin takertuminen. Herkkyys ja oikukkuus. Kokemusten sulattelu kovan kuoren sisällä, vetäytyminen omaan maailmaan.
21 – 28 Leijona	Henkinen täysi-ikäisyys, vastuu omasta elämästä. Elämän rakentaminen yksilölliseksi (ylpeyden ja itsekeskeisyyden mahdollisuus). Luodaan arvokkuuden perustat. Ihmissuhteissa opiskellaan uskollisuutta ja vastuuta jotta voidaan luoda seuraava sukupolvi.
28 – 35 Neitsyt	Perheen perustaminen. Työteliäisyys, tavoitteellisuus ja ihanteellisuus. Elämän analysointikyky kehittyy ja sen seurauksena tehdään muutoksia. Neitsyt synnyttää sisäisen jumalallisen lapsen eli universaalin rakkauden. (Saturnuksen paluu n. 30 -vuotiaana)
35 – 42 Vaaka	Tekojen punnitseminen ja tasapainottaminen > joustavuus. Diplomatian löytäminen ja oikeudenmukaisuuden ymmärtäminen. Kulttuuri ja sosiaalinen elämä tärkeäksi.
42 – 49 Skorpioni	"Suuri ryminä" (Saturnus ja Uranus oppositiossa), elämäntarkoituksen ja tehtävän tarkastelu ja suuret muutospaineet > syvempi ajattelu ja luova voima vahvistuvat. Omat lahjat muiden auttamiseen. Persoonaa osittain voitettu. Muuntautumiskyky ja intohimot.
49 – 56 Jousimies	Kokemusten hedelmät siirretään muille eli opettaminen tai opastaminen. Aletaan ymmärtää ajan rajallisuus > uuden kokeminen, näkemysten laajentaminen, muut kulttuurit ja matkailu kiinnostavat.
56 – 63 Kauris	Elämänviisaus näkyviin teoissa ja puheissa. Hyvä itsekuri > oikea elämäntapa > hengen maailmat aukeavat. Työteliäisyys ja käytännöllisyys.
63 – 70 Vesimies	Kahleettomuus, sisäisten aarteiden jakaminen, kekseliäisyys ja humanisuus (hyväntekeväisyystyö) vahvemmin esiin. Yksinäisyyden tuntemuksia.
70 – 77 Kalat	Henkisen työn tulokset, mystiikka näkyviin, se mitä on saavutettu. Myötätunto, herkkyys ja taiteellisuus. Joskus huono terveys tai tunne epäonnistumisesta elämässä herättävät unelmoinnin, pakenemisen mielikuvitusmaailmaan (tv, netti). Parhaassa tapauksessa koetaan ykseyttä, löydetään taivaallinen koti jo maan päällä.

Se joka elää tätä vanhemmaksi, käyttää nähdäkseeni jo omaa tahdonvoimaansa. Elämän aikana tehdyt henkiset harjoitukset lisäävät elämänvoiman virtausta ja pidentävät elämää ja jos vielä on

huolehdittu omasta tomumajasta hyvin, niin vanhuusaika voi muodostua hyvinkin pitkäksi ja hedelmälliseksi.

Totuudenetsijöinä meidän päämääränämme on totuus, tuo uskontoja korkeampi; löytää ja nähdä järjellämme totuus. Meidän oma järkemme on säde totuudesta, Logoksesta mutta koska ollaan vielä epäpuhtaita, ei nähdä totuutta sellaisena kuin se on. Järkemme ja tunteemme on siis puhdistettava, verhot poistettava, ja kun on tehty oma osuus, saadaan Pyhä Henki avuksi. Vasta sitten päästään kokemaan tuota korkeinta rakkautta eli Isää, sillä rakkauteen tullaan järjen, Pojan, kautta.

Ajatuksen puhdistus

Tarkastellaanpa sitten elämää järjen ja ajatusmaailman rakentumisen kautta eli Ilmarisen matkaa. Ajatus on kaiken toiminnan perusta koska elämä, oma aura, rakentuu ajatusten kautta. Ajatuksesta lähtee tapahtumaketju joka johtaa puheeseen ja se taas tekoon ja tapaan (tai kuten Thackeray sanoi: "kylvä ajatus ja korjaa teko, kylvä teko ja korjaa tapa, kylvä tapa ja niitä luonne, kylvä luonne ja korjaa kohtalo.") Tietoinen ajattelu sisältää vastuun kantamisen ajatuksista ja teoista, ja kun ymmärrys lisääntyy kehittyy myös tahto toimia oikein; välttämättömyys toteuttaa elämässä se korkeimman tahto, toteuttaa osaltaan tuota jumalaista suunnitelmaa joka vie ihmiskuntaa kohti kaikkiallista rakkautta.

Syntymässä saadaan oma fyysinen keho jolla toimia täällä maan päällä. Kehon ajattelun välineinä ovat aivot jotka kehittyvät voimakkaasti vielä muutaman vuoden syntymän jälkeen. Aivoja (ajattelusta puhumattakaan) voi muokata myöhemminkin, niinkuin jo H.P.B aikanaan sanoi että tietynlainen mietiskely rakentaa aivoihin uusia reittejä ja yhteyksiä. Tämänhän tiede on vahvistanut.

Varhaislapsuudessa ihminen luo juuret elämäänsä, vahvistaa toimivat kanavat joiden kautta energiat pääsevät virtaamaan ja voimauttamaan kehoa. Silloin rakentuu myös perusuottamus elämää kohtaan. Ensimmäinen seitsenkausi rakentaa tämän elämän alitajuntaa koska varhaiset tapahtumat eivät välttämättä painu päivämuistiin vaan jäävät mielen tiedostamattomalle puolelle ja vaikuttavat sieltä, rakentavat meidän ns. automaattisen toiminnan, reagoititavan. Jos lapsesta on huolehtimassa kaksi vanhempaa joilla maskuliininen ja feminiininen energia ovat hyvin tasapainossa, rakentuu ihmisestä tasapainoisempi, joka on sinut kummankin energian kanssa. Jos jompikumpi energia puuttuu tai ei ole hallinnassa lapsuuskodissa, jättää se omat jälkensä ihmiseen joka joutuu itse myöhemmin tasapainottamaan puutteet, jos siihen kykenee. Lapsi on aluksi vielä kiinni äidin eeterissä joten suhde äitiin on merkityksellinen. Kaikki läheiset kuitenkin vaikuttavat luoden ilmapiirin josta imetään vaikutteita. Myöhemmin elämässä voidaan tarkastella näitä lapsuuden tapahtumia katsomalla astrologista Kuumerkkiä, koska se näyttää oleelliset vaikutukset varhaislapsuudesta.

Lapsen ajatustoiminta on vielä vaillinaista kunnes oma mentaalikeho vahvistuu. Sen vuoksi lapsen ajattelu liittyykin läheisesti aistihavaintoihin (tämä kannattaa huomioida ja tarjota paljon erilaisia aistimuksia). Toisaalta lapsella on parempi kontakti niihin ajatusenergioihin jotka ovat muodostuneet aiemmissa elämissä joten mentaliteetti on vielä vahvasti sidoksissa vanhoihin vaikutuksiin ja tuo esiin sellaista joka on vetänyt puoleensa ennen, jonka parissa aikaa on vietetty. Ihminen jolla on ollut jokin vahva tekijä edellisessä elämässä, tuo sen jollain lailla esiin lapsena, selkeänä taipumuk-

sena. Siksi lapsen suusta kuullut toiveet ja ajatukset kannattaa painaa mieleen ja pohtia niitä, mitä ne kertovat. Se voi olla oleellista tietoa elämän kannalta, koska nämä ajatukset ovat vielä puhtaita ulkopuolisista vaikutteista, aidompia ja intuitiivisempaa alkuperää. Myöhemmin nämä puhtaat tiedon muruset voivat hukkaa uuden opitun tietomäärän alle. Myös voimakkaat elämäkokemukset voivat peittää oleellisiakin asioita alleen. Täytyy toki huomioda että lapsen puheissa kuuluu osana myös aikuisilta kuultua toistona.

Itse koen että lapsena tuli esiin enemmän sitä mikä oli aidommin minua ja silloin näki omat päämääränsä selvemmin. Ne oli vielä taivasmaailman jälkeen paremmin mielessä.

Esimerkkinä haluan kertoa että itselläni oli vahva veto kaikkeen ns. yliluonnolliseen ja mytologioihin, enkä tuntenut oloani kotoisaksi uskonnon piirissä. Aloin miettiä noin kuusivuotiaana, mistä ihminen on tullut ja missä on oltu ennen syntymää ja koen että tämä oli suoraa jatkoa edelliseen elämään ja sen vaikutuksiin. Oli kiire löytää näiden ikuisten asioiden pariin. Ervast kertoo että elämä, Kristus, kutsuu ihmistä useaan kertaan: lapsuudessa, nuoruudessa, aikuisuudessa ja vielä vanhuudessaakin, ja näen että tässä oli minulla selkeästi hetki jolloin elämä yritti jo hieman herätellä syvällisempään ajatteluun ja etsimiseen.

Toinen seitsenkausi on vahvasti opettelua ja uuden kokemista. Omalla kohdallani huomaa että elämä teki paljonkin kun se yritti pitää yllä mielenkiintoani näkymätöntä maailmaa kohtaan. Veri veti lukemisen pariin ja luinkin koko nuoruuteni ajan paljon kirjas-

tosta löytämiäni kirjoja joissa oli vähänkin viittausta mystiikkaan. Paksukalloinen ja hidasoppinen kun olen niin sain myös näyn joka pyrki laajentamaan käsitystäni tästä maailmasta. Itsekseni ihmettelin tuota tapahtumaa, mutta en puhunut siitä kenellekään, sillä tunsin olevani yksin näiden ajatuksien kanssa perhepiirissäni. Halusin kertoa tämän tässä siksi että se on mielestäni hyvä esimerkki siitä miten ihmisen oma ajatus voi olla fokuoituneena johonkin tiettyyn asiaan jo nuorena. Jos aikuiset ympärillä huomaavat tämän niin he voivat auttaa lasta löytämään nopeammin ja paremmin sitä mitä hänen elämäänsä oleellisesti kuuluu. Se voi helpottaa jonkun elämäntien löytymistä ja rakentumista.

Nuoruusaikana ollaan enemmän harjoittelemassa tunnepuolta, jopa niin että mentaliteetti jää hetkeksi taustalle, enemmän sisäiseksi pohdinnaksi. Joskus sekin voi tietysti olla hyvin voimallista. Jos nuoren ihmisen ajattelu poikkeaa muiden ikäisten ajattelusta, voi tulla kokemuksia yksinäisyydestä ja erilaisuudesta, mikä vaikeuttaa kasvamista yhteisön jäseneksi ja sen myötä voi vaikeuttaa oman paikan löytämistä. Jollekin se tietysti vain vahvistaa omaa tyyliä ja suuntaa.

Itsenäiseen ajatteluun

Jonain hetkenä voidaan herätä totuudenetsimiseen. Yksi tällainen voimakas hetki on täysi-ikäiseksi tulo. Totuudenetsintään herääminen voi olla ensimmäinen kerta tai sitten se voi olla jo valmiina sielussa niin että herämys tapahtuu vain uusintana tämän elämän puitteissa. Tällainen heräämishetki on yksi vaa'ankielikohta elämäntaakalla ja se voi johtaa suuriin mullistuksiin fyysisenkin elämän puitteissa. Se yleensä

myös aiheuttaa melkoisen sisäisen ristiriitailanteen kun arvot eivät ole enää entiset. Syntyy sisäistä kamppailua alemman ja ylemmän minuuden välillä. Ei tiedetä enää mikä on oikein ja mikä väärin.

Joillakin tämä menee nopeasti ja suhteellisen helposti ohi mutta jollekin se voi olla todellista taistelua joka raastaa sisintä. Onneksi se on ohimenevää. Se täytyy kuitenkin käydä läpi jotta arvomaailma asettuu paikoilleen. (J.J. van der Leeuw: Henkisen tietoisuuden herääminen)

Täysi-ikäisen nuoren aikuisen ajatusmaailma on jo hyvin vilkasta, vaikka se useimmilla vielä keskittyykin fyysisiin asioihin kuten oman paikan löytämiseen yhteiskunnassa, toimeentuloon, perheeseen tai vastaavaan. Nyt ollaan kuitenkin jo päästy Kuun alaisesta ajattelusta selkeämmin Merkuriuksen eli varsinaisen mentaliteetin työstämiseen. Jokainen löytää omalla ajallaan ajattelun lainalaisuuksia ja alkaa tietoisensa ajattelunsa kehittämisen. Ihminen, hänen auransa eli ympärille kaareutuva todellisempi ihminen, rakentuu sellaiseksi mitä ajattelee. Erityisesti usein toistetut ajatukset vaikuttavat sillä ne energisoituvat vahvemmin.

Nuoren aikuisen elämä on usein myös sosiaalisesti vilkasta ja siksi ajatuksiin sekoittuu paljon muiden ihmisten ja median tuomaa materiaalia, ainakin tänä päivänä. Täytyy alkaa tietoisensa ajatusten tarkkailu ja muuttaminen jotta saa apinamielen hallintaan ja elämän suunnattua itse valitsemaansa suuntaan. Jokaisella on omat keinot saada tuota hiljaisuutta ja selkeyttä ajatteluunsa. Minulla yksi parhaista tavoista oli jo nuorena luonnossa oleminen. Metsässä tai järvellä saa persoonan paremmin hiljenemään ja oppii kiitollisuutta ja kunnioitusta luontoa,

elämää kohtaan. Työelämän puristuksissa ei ole samalla tavalla aikaa hiljaiseen olemiseen ja onkin etsittävä avuksi muita keinoja. Mietiskely onnistuu tietysti periaatteessa missä ja milloin vain, siis teoriassa. Sitä täytyy vain harjoitella, ottaa se osaksi päivärutiineja. Niinhän Kalevalan Lemminkäinenkin sai tehtäväkseen Hiiden hirven eli ajatusten kiinni saamisen joka onnistui kun hän hiljensi vauhtia ja anoi apua rukouksella.

Minä olen kokenut yhtenä suurimmista vastuksista henkisten asioiden ajattelulle naisen roolin joka on tuonut vastakkainasettelun ikuisuuskysymyksiin nähden. Meni pitkään ennenkuin oivalsin että tämä kapinointi naisen roolia vastaan on itse asiassa epäoleellinen sillä naisena perheen palveleminen on kuitenkin jo henkistä harjoitusta. Perinteisessä naisen roolissa olen palvelija joka huolehtii perheen hyvinvoinnista fyysisellä tasolla eli ruoanlaitosta ja siivouksesta ym., normaalin työelämän velvollisuuksien lisäksi. Nämä perhevelvollisuudet voivat olla vaikeitakin, niinkuin ne minulle aina on olleet. Ne eivät luonnistu "itsestään" tai luonnollisesti vaan ne vaativat paljon ajatusvoimaa ja suunnittelua. Aika ja muut voimavarat eivät sitten enää ole riittäneet korkeampien asioiden opiskeluun ja mietiskelyyn, siinä määrin kuin olisin halunnut. Aloinkin harjoittamaan tietoista tekemistä ja mietiskelyä kulloisessakin tehtävässä. Siis siivotessa voi puhdistaa paitsi fyysistä ympäristöä, myös sisäistä, ja ruokaa tehdessä ja syödessä voi mietiskellä sitä että ruoka ravitsee syöjäänsä tehokkaasti. Näin toimimalla päivään saa mahtumaan tuota hallittua, tietoista ajattelua. (Kuitenkin edelleen kapinoin naisen roolia vastaan, eli en ole vielä sisäistänyt täysin tuota palveluasennetta.)

Korkeampi tai hallittu ajattelu johtaa uusiin oivaluksiin. Tulee vahvempi ymmärrys siitä että ajattelun takana on jotain suurempaa, suurempi tietoisuus. Tämä laajempi tietoisuus, hengen maailma, alkaa aina vain vahvemmin kutsua. Se on löydettävä ja koettava jotta sen voi ymmärtää. Voi saada kokemuksen omasta Sielusta tai korkeamasta minästä, ja kehityksen myötä tuo korkeampi puoli alkaa aina vain enemmän ohjata elämää. Etsivälle ihmiselle annetaan kokemus tällaisesta sisäisestä oppaasta joka kannustaa jatkamaan valitulla tiellä eteenpäin, etsimään aidompaa elämää tai jumalaa, miten kukakin sen tuntee. Miten se tapahtuu? Karistamalla itsekkyyttä, alemman persoonan haluja pois teoista, motiiveista, koska ymmärtää että tietoisuutta täytyy laajentaa, nostaa korkeampaan perspektiiviin jotta pystyisi kokemaan jotain todellisempaa. Kun ihminen on asettanut itselleen henkisiä tavoitteita, alkaa hän työstää ajattelua epäitsekkäämmäksi.

Alkaa kyntää tuota kyistä peltoa niinkuin Ilmarinen; valita ajatukset ja muuntaa niitä aina vain puhtaammiksi, totuudellisemmiksi ja jalomielisemmiksi. Jos on oikealla tavalla liikkeellä niin osaa myös pyytää apua korkeammalta puolelta, Pohjan neidolta, jotta tuo ansiotyö saadaan hoidettua.

Ajattelultaan kypsä ihminen pääsee hyödyntämään jo Uranuksen positiivisia energioita, joita voisi kuvailla kekseliäisyydellä, jopa neroudella. Tällainen ihminen on jo kykenevä itsenäiseen ajatteluun ja pystyy siis muodostamaan omia ajatuksia. Tämä ei ole mikään selviö.

Tunnepuolen kehityskaari

Ervastin mukaan rakkaus on ainoa keino nousta himojen yläpuolelle.

Rakkaudenkoulun näkökulmasta katsottuna sylivaavana ihmistaimi imee itseensä muiden kautta tulevaa hyvää oloa tarpeiden tyydyttämisenä; omat fyysiset tarpeet ovat etusijalla. Tämä vastaa vertauskuvallisesti eräällä tavalla rakkauden kehityskaarella itsestä haluihin pohjautuvaa lemмен aikakautta jonka ihminen on aikaisemmissa elämissä kokenut, jolloin rakastamisessa on ollut voitolla omat halut ja himot, ja joka vertauskuvallisesti tässä kertauksena käydään läpi. Kehityksen alussa ei osata ottaa vastaan vielä Venuksen hienompia energioita vaan ollaan enemmän Marsin vaikutuspiirissä. Ihmistaimihan on puhdas, mutta tarpeet ilmennetään aggression kautta, itkemällä. Tarpeet ovat tässä vaiheessa tietysti puhtaat itsekkyydestä, ne ovat perustarpeita: ravinnon, hoivan ja hellyyden tarvetta. Lapsi kokee itsensä hyväksytyksi kun saa miellyttävää kosketusta, hoivaa, ja nälkä tyydytetään. Tämä herättää kiintymyksen ja rakkauden hänestä huolehtivaa ihmistä kohtaan.

Vähitellen vuorovaikutus lisääntyy vastavuoroisuuden ja jakamisen opiskeluna. Kun annan tai teen jotain, siitä seuraa vaikutus. Hymy vastaa hymyyn. Jos ihminen ei tässä varhaisessa vaiheessa saa lempeää hoivaa, voi hän jäädä ”jumiin” itsekkääseen vaiheeseen kasvaen tunne-elämältään kovaksi, yrittäen siten suojella itseään.

Lapsi laajentaa kokemuspäiriään ja hakee hyväksyntää, kaipaa ystäviä joiden kanssa voi tuntea olevansa osa yhteisöä. Ihmissielu hakee jo tiedostamattaan muista ihmisistä jotain vastaavuutta oman sisäisen minuuden kanssa, kokemusta ykseydestä. Huonot kokemukset esim. kiusaaminen estää normaalia rakkauden kehitystä typistäen positiivista kokemuspäiriä.

Kiusaaminen on ongelma sillä sen seuraukset voivat olla hyvin pitkävaikutteisia.

Murrosiässä voimistuu oman astraalikehon rakentuminen ja alkaa sen erottaminen mentaalista. Tunne-elämä koetaan pitkälti mielikuvituksen kautta, joten ajattelu ja tunne ovat vielä toisiinsa sulautuneita. Murrosikäiselle haavemaailma on todellista ja usein sen kautta harjoitellaan jo parisuhdeleikkiäkin. Teini-ikäinen luo mielikuvituksella itselleen ihannemalleja jotka voivat olla yliampuvia. Pikkuhiljaa lähestytään omaa ihannetta.

Jossain vaiheessa tulee hetki jolloin sydämet kohtaavat. Fyysisesti huulet kuvaavat Venus-ta ja kun tuo ensisuudelma on koettu, ollaan jo selvästi Venuksen energioissa ja opissa. Sisäinen kauneudenkaipuukin nousee esiin Venuksen vaikutuksen lisääntyessä. Rakkauden aura laajenee perheestä ystäväpiiriin kautta yhä laajemmalle. Kun Venuksen läksyjä on riittävästi käyty läpi saadaan jo sen (Venuksen) korkeampien energioiden kautta inspiraatiota suureen taiteeseen ja totuuteen.

Rakkaudenkoulun yksi tärkeä oivallus on kun huomaa että oma lemmenkaipuu vaikuttaa kohteeseen. Jos tunteiden kohde on varattu, ymmärrätkö loukanneesi toisen puhtautta?

Kun ihminen on tullut tietoiseksi ajatuksen voimasta niin silloin tajutaan että tunteet ja ajatukset tunkeutuvat vastaanottajan tietoisuuteen ja silloin huomaa vaikuttaneensa tunteittensa kohteeseen. Kun tämän ymmärtää, oppii myös hallitsemaan ja hillitsemään itseään. (Puhtauden käsky) Tunne-elämän kokemusten kautta opitaan miten antaminen

johtaa myös omaan hyvään oloon, huomataan että rakkaus ei vähene vaan lisääntyy sitä jakamalla. Kuten ajattelun puolella, myös tunteista on poistettava pahat, itsekkäät tarkoitukset. On siis saatava, kuten Ilmarinen, Tuonen karhu haltuun ja suitsettava manalan susi. Tunnepuolesta on puhdistettava kaikki raatelevat tunteet kuten viha. Silloin ei ruoki enää pahaa itsessään vaan käännytään kohti suoraa polkua, kohti päämäärää.

Kypsempi tunne-elämä

Kokemusten kautta herää ymmärrys että henkilökohtainen rakkaus pääsee näyttämään todellisen luonteensa vain silloin kun kummallakaan osapuolella ei ole ”tarvetta” rakastamiseen. Toisin sanoen kun ihminen on itsenäinen ja tietää ettei tarvitse rinnalleen toista ihmistä ollakseen kokonainen ja ehyt, siis sisäinen nainen ja mies ovat tasapainossa. Vapaaehtoisuus merkitsee rakkauden kanssa elämistä niin että joka ainoa hetki tekee valintansa rakkauden hyväksi, koska kokee sen niin arvokkaaksi ja oikeaksi, ja silloin se myös pääsee näyttämään todellisen mahtinsa. Alamme ymmärtää että rakkaudessa on enemmän ulottuvuuksia, henkisempää ja jumalallisempaa puolta. Tosin ihmiskunta vielä enimmäkseen rypee tunteissaan mutta moni hapuilee jo kaivaten jotain syvempää ja aidompaa rakkautta joka ei aseta ehtoja, kuten Paavali kuvaa korinttolaiskirjeessään. Todellinen rakkaus on sitä mitä minä kuvaan ykseyden kokemisena. Oli hyvin pysäyttävä kokemus kun oivalsin että rakkaus on todellakin ykseyden kokemista ja tajuamista. Ykseyden kautta me koetaan olevamme osa jotain muuta kuin vain minä, osa suuremmasta, kipinä suuresta tulesta. Ykseys on teosofian perusperiaate ja ykseyden kokemista, jumalyhteyttä, me sieluina koko

ajan haetaan vaikka sitä ei välttämättä tajuaisikaan. Rakkaus on henkinen ominaisuus joka pikku hiljaa kehittyy kokemuksen kautta. Opimme kunnioittamaan toista ihmistä jumalallisenä olentona ja rakastamaan häntä, ei enää vain persoonallisesti, vaan universaalilla rakkaudella.

Palataanpa elämänpolun varteen. Tuo itsensä täydelliseksi kokemisen tarve johtaa usein siihen että etsitään itselle täydentävä toinen puolisko. Silloin esiin tulee uusi mahdollisuus, uuden elämän luominen. Synnyttämisen kyky on yksi jumalallisimmista ominaisuuksista joita ihmisellä on. Siinä mikrokosmos suorittaa makrokosmista näytelmää, kuten Geoffrey Hodson tätä kuvaa. Miehen ja naisen sukupuolinen yhtyminen on fyysinen heijastus Logoksen ensimmäisen ja kolmannen aspektin yhtymisestä, josta on seurauksena toinen aspekti. Se on universumin suuren luomisnäytelmän sakramenttinen toimitus. Ja kun yhtyminen tapahtuu puhtaasta rakkaudesta niin jumaluuden miehinen ja naisellinen osa yhtyvät monella tasolla, paitsi fyysisellä ja astraalisella, myös mentaalisella ja henkisellä tasolla. Ihmiskunta on kaksisukuinen ja sen tarkoituksena on ilmeisesti auttaa meitä laajentamaan tajuntaa ja syventää ykseyden tunnetta myös parisuhteen kautta.

Vanhemmuus auttaa meitä huomaamaan miten rakkaus virtaa, täysin riippumatta siitä heijastuksesta jonka se kohtaa lapsessa. On valmis vain antamaan. Lastaan on helpompi rakastaa ilman vastarakkauden kaipuuta, mutta ei sekään ole itsestäänselvyys.

Rakkauteen liittyvä kiintymys, joka on vielä itsekkyyttä, voi johtaa toisen kahlehtimiseen, ja kahlehtiminen tai muu ehdollisuus tyrehtyttää tämän jalon energian virtaamista ja voi näkyä

tulevaisuudessa esim. sydäntsakran huonona toimintana (joka näkyy mm. astrokartalla Saturnuksen ja Venuksen välisenä kontaktina, jos vaikutus tulee aiemmista elämistä).

Universaali rakkaus

Isovanhemmuus on vaihe joka ehkä parhaiten kuvaa universaalia rakkautta sillä silloin on helpompi päästää irti omista vaateistaan. Universaali rakkaus sulkee sisäänsä kaikki ihmiset ja vielä muutkin elävät olennot. Se kuvastaa jo enemmän taivaallisen Isän rakkautta. Nyt on päästy Venuksen opeissa jo niin pitkälle että alamme tutustua enemmän Neptunukseen, jonka värähtelyjä ja vaikutusta suurin osa ihmiskuntaa ei vielä osaa ottaa vastaan parhaalla mahdollisella tavalla. Neptunuksen energiat sisältävät aitoa auttamishalua ja myötätuntoa mutta tämän korkeamman oktaavin energioita eivät puhdistumattomat ihmiset vielä pysty hyödyntämään. Silloin Neptunus ilmenee vielä illuusioina, harhoina ja unelmointina. Kun aito myötätunto ja kaikkiallinen rakkaus kehittyy huippuunsa, on ihminen valmis uhraamaan jopa henkensä muiden puolesta. Silloin nuo kehityksen alussa intohimona esiin tulevat Mars -energiat muuttuvat ja saavat ihmisen uhrautumaan.

Kun rakkauselämässä tapahtuu käänne universaaliin suuntaan niin että persoonallinen rakkaus jää häviölle ja universaali pääsee voitolle, voi se olla hyvinkin hämmentävää aikaa. Siinä on jälleen tuollainen vaa'ankielikohta joka aiheuttaa sisäisen ristiriidan alemman ja korkeamman minuuden välillä, kun persoona ei halua päästää irti. Nyt tuo muutos ei enää aiheuta taistelua vaan kyse on luopumisesta joka tapahtuu

luonnostaan, vapaaehtoisesti. Paitsi että rakkauden painopiste muuttuu, tapahtuu siinä mielestäni muunkinlaista muutosta ja painotuksen siirtymistä. Ei enää löydetä nautintoa noista arkisista, fyysisistä asioista joista aiemmin on nautittu. Rakkauden alueella iloa tuottaa tietysti toisten auttaminen, tukeminen ja palveleminen mutta ajatusmaailman puolella elämänilo löytyy järjen alueelta. Haasteet korkeammalle järjen kehitykselle auttavat iloitsemaan elämästä. Puhun nyt tuosta ylemmästä järjestä enkä alemmasta eli älyn kehittämisestä, joka kuuluu aiempaan persoonapainotteiseen elämään. Nyt kehitetään järkeä joka näkyy taipumuksena ikuisemmassa käyttövälineessä ja hyvinä skandhoina seuraaviin inkarnaatioihin (syyruumiissa).

Kalevalan kuvaaman henkisen polun varrelta puuttuu vielä tuo viimeinen ansio-työ, hauen saaminen Tuonelan joesta. Sitä mielestäni voidaan lähteä metsästäämään yleisesti ottaen 42 ikävuoden jälkeen kun mennyt elämä palaa eteen, Kuumerkin vaikutusten tullessa voimakkaammin esiin elämässä. Silloin joudutaan kohtaamaan sitä mikä on muuttunut tavoiksi ja tottumuksiksi elämään. Nyt pitäisi ihmisestä löytyä hengen voimaa jolla tietoisesti voitetaan nuo vanhat vaikutukset. Pitää alkaa elää sitä elämää jota todella Tahtoo. Tuo Kuuruumiin voittaminen ei ole tietenkään helppoa sillä se on meihin syvään juurtunut, alitajuinen reagointi josta kiinni saaminen ennen toimintaa on haasteellista. Siksi meistä kaikki ei siihen pysty ainakaan hyvin. Etenkin naisille, joilla Kuu vaikuttaa enemmän kuin miehillä, se voi olla todella hankalaa, niin kauan kuin eletään vielä sukupuolessa.

Automaatiosta saa kiinni kun oppii tiedostamaan sen. Silloin voi aloittaa kääntämistä jälkikäteen, kunnes siitä saa kiinni ennen toimintaa. Toiminnan tiedostaminen vaatii ymmärrystä ja hereilläoloa. Ilmarinen näytti miten siitä selvittää. Tulee takoa tuo tulinen kokko, saavuttaa jumalainen järki, koska emme itse pysty, ilman armotta jumalan, voittamaan kuolemaa. Meidän on siis yhä vain tehtävä tuota ajatusten ja tunteiden jalostamista sekä kylvettävä hyvää kunnes se täyttää meidät niin ettei pahalla enää ole sijaa. Vasta sitten, Pyhän Hengen avustuksella, päästään tietoisesti ylittämään kuoleman, Tuonelan virta.

Kuoleman avaamat mahdollisuudet

Kuolema, tai siis uusi syntymä, on hetki jolloin voidaan ottaa vielä yksi suuri harppaus kehityksessä, sillä kuoleman hetkessä piilee suuria mahdollisuuksia, mahdollisuus valaistumiseen (Tiibetin buddhalaisten mukaan kuoleman bardo on voimallisin hetki elämän kokonaisuudessa). Olemme ympyrän puolivälissä, siirrymme horisontin alapuolelle jatkamaan kulkua alisessa maailmassa, Tuonelan tuvilla, Manalan majoilla. Kuoleman prosessi on tavallaan käänteinen syntymälle sillä kuten syntymässä eri aistit heräävät toimimaan, ne kuolemassa menettävät tajuisen toimintansa ulkoisessa hajoamisessa.

Aistien jälkeen myös elementit hajoavat järjestyksessä. Ensin maelementti eli muoto hajoaa niin että voima katoaa. Sitten vesi, jolloin kadotetaan kyky hallita ruumiin nesteitä. Sitten tuli eli lämpö häviää kohti sydäntä ja viimein ilma eli hengitys vaikeutuu ja loppuu. Sisäinen kuoleman prosessi hävittää mieltä peittävät verhot, epäpuhtaat ajatukset

ja tunteet, jolloin elämän todellinen olemus kaikessa kirkkaudessaan voi näyttäytyä.

Hedelmöittymishetkellä yhtyneet positiivinen ja negatiivinen voima kohtaavat nyt sydämessä, taivas ja maa kohtaavat toisensa, ja sitten hengen valo kaikessa kirkkaudessaan täyttää tietoisuuden, avaruuden tyhjyyden. Joku kokee tuossa kuoleman hetkellä valtavan tajunnan laajenemisen, joillekin se annetaan jo aiemmin elämän aikana. Tällainen kokemus on elämän lahja, armo, jossa universaali olemus tai Kristus, voi antaa aivan uuden näkymän elämän todellisuudesta, maailmankaikkeudesta, jossa jokainen meistä on tietoisena osana mukana.

Loppupäätelmiä

Tunteiden puhdistuksesta yhteenvetona voin todeta että pelkkä teoreettinen tieto ihmisten veljeydestä tai ykseydestä ei riitä. Tarvitaan kokemuksellinen ymmärrys korkeammasta rakkaudesta ja sen voimasta. Rakkautta sielä omassa sydämessä täytyy ruokkia etteivät muut, alemmat tunteet vie siltä tilaa.

Ajatusmaailmaa on työstettävä aina vain kirkkaammaksi, jotta taivas voi siitä heijastua. Kun mieli on tasapainoinen ja vakaan keskittynyt, ollaan jo pitkällä. Elämä kyllä vie väijäämättä meitä kokemaan ja oppimaan juuri sitä mikä on tarpeen.

Nämä kaksi työsarkaa, ajatusten ja tunteiden puhdistus, kuuluvat Ervastin mukaan siihen tiehen jolla nykyään saadaan aikaan yhteys korkeamman minän kanssa. Tämä liittyy Johanneksen evankeliumin Kaanan häitä koskevaan mystilliseen tulkintaan josta Ervast puhuu

kirjassaan Johanneksen evankeliumi (3. luku). Siinä Ervast mainitsee mm. että ennen Jeesusta vihittävän piti kehittää itselleen erilaisia asteraalisia kykyjä jotta olisi valmis vihkimykseen, mutta Hän, Jeesus, aloitti tavan jossa puhdistetaan alemmat tsakrat jolloin saadaan yhteys korkeampaan maailmaan eli seitsemäs tshakra toimintaan. Silloin henki pääsee vaikuttamaan ylhäältä alaspäin eikä päinvastoin. Vain puhdistaa, voi kuulostaa vähäpätöiseltä, mutta sitä ei kannata vähätellä. Tätä puhdistustyötä me joudumme tekemään päivittäin, ties montako elämää. Vain ottamalla täysi vastuu ajatuksista, tunteista ja teoista, otetaan myös askel kohti suurempaa tietoisuutta ja ymmärrystä maailmasta sekä sen muista asukkaista. Ilman tällaista laajempaa tietoisuutta, emme vielä saata astua taivasten valtakuntaan. Pienikin teko on kuitenkin otettu askel ja vie eteenpäin. Ja tulee sekin päivä että ajatukset, tunteet ja vaikuttimet ovat puhtaat ja täytämme siltä osin edellytykset tuohon varsinaiseen, valkoiseen veljeskuntaan liittymisestä.

Ihmisen, kuten muunkin luomakunnan kehitys tapahtuu spiraalin muodossa. Spiraalissa me edetään koko ajan kehällä joka johtaa ylöspäin ja kohdataan samoja teemoja kehityksessä kierroksen samalla kohdalla, mutta aina uudella tasolla. Spiraalin kierroksen kaarella voi olla monta elämää tai sitten yksi elämä voi tehdä useammankin ympyrän.

Meistä itsestämme on kiinni paljonko otamme haasteita vastaan, minkä verran ollaan valmiita tekemään jumalallista työtä, palvelemaan elämää. Tuollainen spiraalimuoto nähdään esim. DNA:ssa, sen kaksoiskierrerakenteessa. Kenen DNA:ssa me olemme siis osana? Ihminenkin,

se todellisempi, on ympyrä, aura joka kaartuu ympärillä. Tätä auraa me puhdistamme jotta saadaan yhteys suurempaan auraan, jotta ollaan yhtä Kristuksen auran kanssa. Missä vaiheessa ihminen siirtyy tältä elämän kaarelta taivaan kaarelle?

Tässä esityksessä on käyty läpi vain joitakin asioita mitä tämän sillan rakentamisessa on tarpeen. Se ei ole täydellinen esitys ihmisen kohtaamista kehityksen askeleista koska se perustuu omaan elämään ja ajatuksiin jotka ovat nyt olleet päällimmäisinä. Monet näistä asioista ovat minullakin vielä ajatuksen tasolla, eivät siis vielä käytännön elämässä toteutuneina, mutta näinhän se kehitys tapahtuu, ensin ajatuksissa, sitten puheessa, sitten teoissa. Matka jatkuu.

Lähteet ja inspiraatio:

Geoffrey Hodson: Syntymän ihme

T. Subba Row: Esoteerisia kirjoituksia

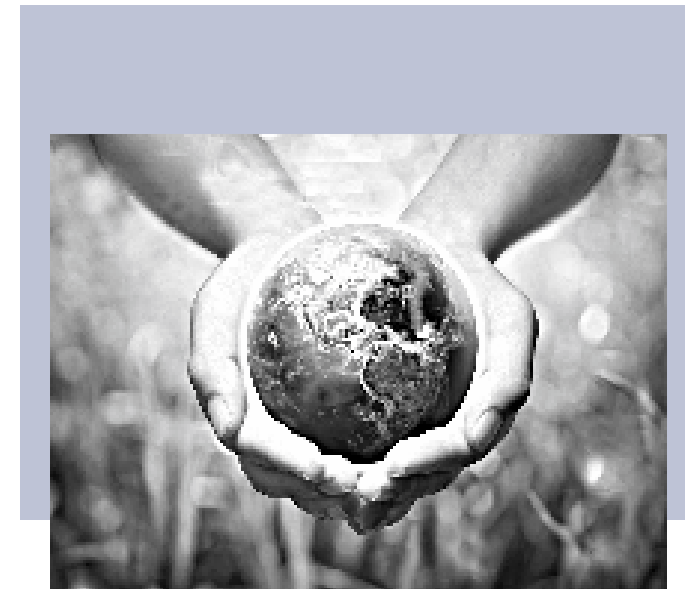
Pekka Ervast: Avioliitto ja lapsen kasvatus

Pekka Ervast: Ihmiskunnan alkuperäinen kieli ja kirjoitus

Pekka Ervast: Johanneksen evankeliumi

J.J. van der Leeuw: Henkisen tietoisuuden herääminen

Burt Hotchkiss: Ihmisenä olemisen ja sisäisen kuulemisen käsikirja

Ruusu-Risti ry.

*Merimiehenkatu 31, 00150 Helsinki
www.ruusuristi.fi*

Johtaja

*Jarmo Anttila
Papinmäentie 31, 00630 Helsinki
Puh. 040-516 8095
jarmo.anttila@saunalahti.fi*

Sihtööri

*Jari Jokilehto
Nelikuja 4 F 16, 04220 Kerava
Puh. 044-341 3190
jari.jokilehto@gmail.com*

Rahastonhoitaja

*Antti Tamminen
Merimiehenkatu 31, 00150 Helsinki
a.tamminen@netti.fi
Puh. 040-0454924*

Ruusu-Risti ry:n jäsenmaksut

Op-Pohjola FI50 5720 9920 1090 39

Kirjallisuusseuran johtaja

*Rauno Rinkinen
Auroratie 44, 02420 Jorvas
puh.040-483 4798*

Ruusu-Ristin Kirjallisuusseura ry.

*Sampo FI33 8000 1500 0786 89
Kirjallisuusseuran viitenumero 1300
jäsenmaksulle (v.2015 20,00 €)
ja kirjaostosten viitenumero on 1313*

